Akbaba

26-77

düşünmeyin

ZİRAAT BANKASI

her yerde
her zaman

SİZLERLE

Akbaba

Kurucusu : Yusuf Ziya ORTAÇ

Yıl : 55 — Cilt : 32 — Sayı : 26 * Haftalık Siyasî Mizah Gazetesi * 22 Haziran 1977 — Fiatı 250 Kuruş

İKİ AP'Lİ

BİRİNCİ AP'li, Oflu bir vatandaş. Köyündeki CHP'lilerle AP'nin en az CHP kadar milletvekili çıkaracağı konusunda bahse tutuşmuş. Yitirmiş kuşkusuz. Sağa sola oniki bin lira dolayında para dağıtmış.

Bu kendini adamış AP'li vatandaşımızın orta yere koyduğu bir başka şey de, erkeklik organı imiş. «Dediğim çıkmazsa keserim bunu,» demiş seçimlerden önce.

Doğrusu erkekliğine de erkekmiş. 6 haziran sabahı namazdan sonra oturup tıraş bıçağıyla kesmiş erkeklik organını.

Olay, çılgınca oluşu ya da körü körüne yapılması konusunda yorumlar yürütmeye olanak bırakmayacak denli sinir bozucu.

Şimdi çevre ilçe ve illerden birçok kişi, partisi uğruna pipisini kesen bu vatandaşımızı görmeye gidiyormuş. Kimbilir, belki yakında parti büyüklerinden de konuyla ilgilenen çıkar. Belki bir organ naklini gerçekleştirebilmek için kampanya açılıp para toplanır.

Ama kim vermek ister erkeklik organını?

Kırat mı?

....

SÖZÜNÜ edeceğimiz ikinci AP'li, Isparta milletvekili Bay Süleyman Demirel. Eski Başbakan, AP Genel Başkanı, barajlar kıralı, arkasında sekiz milyon oy olduğuna herkesi inandırmaya çalışan milliyetçi lider.

Bay Demirel, seçimlerden önce «AP tek başına iktidara gelecektir, işte o kadar!» dedi.

Neyse ki ortaya ne erkeklik organını, ne de başka bir şey koydu. Propaganda gereği olarak söylenmiş bir sözdü bu yalnızca. İnanılarak söylenmiş olması da gerekmiyordu. Çünkü:

«... Ben siyaset yapıyorum. Yaptığım iş akademik bir iş değil. Yargılarım birtakım sezgilere dayanır. Siyasetin başka türlü yapılması mümkün değildir. Siyaset böyle yapılır.» (Abdi İpekçi ile görüşmesinden, 12 Haziran 1977, Milliyet)

Evet, Bay Demirel siyaset yapmaktadır. Bay Demirel'in siyaset anlayışı bundan başka, zaman zaman söz ve davranışlarının yönünü değiştirmesine, hattâ tersine çevirmesine izin vermektedir.

1973 seçimlerinden sonra «Millet bize muhalefet görevi verdi,» diyerek kenara çekilen, aradan bir süre geçince MC'yi kurup iktidara sahip çıkan, şimdi de bir türlü bırakmak istemeyen bir siyaset adamıdır Bay Demirel.

Hükümetin kurulması görevinin CHP'ye ve Bay Bülent Ecevit'e verilmesi kaçınılmazdır. Demirel şimdiden bir engelleme çabasına girişmiştir. Tarihte benzeri görülmeyen bir terminoloji kullanarak parlâmentoyu «sol» ve «milliyetçi» diye iki bölüme ayırmıştır. İkinci bir yanlış kabullenme yaparak, kendini milliyetçilerin başı ilân etmiştir.

Ülkeye yaptığı zararlar, içte ve dışta yolaçtığı bozgunlar henüz herkesin göğsünde çöreklenmiş oturan MC'nin yönetimi daha yeni bitmiştir. Bay Demirel, tüm mantıklı yargıları, tüm uyarıları, seçimlerden önce ortakları için söylediği sözleri, onların kendisi için söylediklerini umursamayarak AP, MSP, ve MHP'yi içerecek yeni bir iktidarın olanaksızlığını, gerçekleşebilse bile felâketten başka bir şey getirmeyeceğini kendisi de sezmektedir.

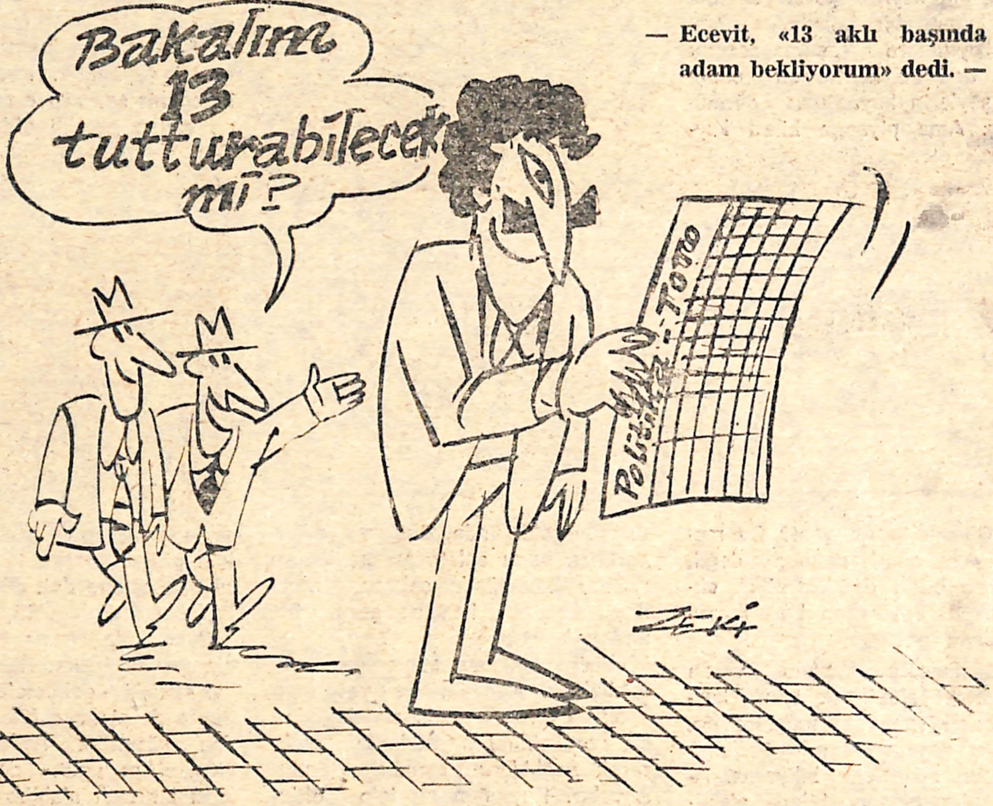
Ama davrandığı gibi davranmak zorundadır. Çünkü:

Bay Demirel siyaset yapmaktadır. Onun anlayışına göre siyaset böyle yapılır.

Eski Başbakanlarımızdan Süleyman Demirel'in Türkiye'ye yararlı hizmetlerinin bulunduğuna kimsenin kuşkusu yoktur. Ama artık bitişe çok yaklaşmıştır. Yorgundur ve bu yorgunluk sürerse, yakında inancını da tüm olarak yitirebilecektir. Bay Demirel'in dinlenmeye ihtiyacı vardır. Belki bir muhalefet lideri olarak, belki yalın bir milletvekili olarak, ama kesinlikle, bir süre dinlenmelidir.

Kendisi için, partisi için ve ülkemiz için; bir vatandaşın erkeklik organından da değerli nesneler söz konusudur.

AKBABA

— Ecevit, «13 aklı başında adam bekliyorum» dedi. —

Yazısız

Piyango Kuyruğu

Sulhi Dölek

İSTANBUL'u bilenler bilir: Çoğu zaman yürümek, bir taşıta binmekten daha çabuk ulaştırır sizi gideceğiniz yere. İstanbul Hal'i üstüne bir yazı hazırlamak için görevlendirildim. Bu yüzden günlerdir Hal'de işbaşı yapıyorum. Öğlene dek çekebildiğim kadar fotoğraf çekip konuşabildiğim kadar kişiyle konuşup öyle geliyorum gazeteye. Kuşkusuz yürüyerek. Ve çevreme kereviz kokuları saçarak.

Eminönü'nden geçerken, piyango bileti satan gişelerden birinin önünde bir kuyruk gördüm. Bakın, yıllanmış bir İstanbullu olarak, kuyruklara şaşılmayacağını bilirim. Ben bu kentte en olmayacak şeylerin kuyruğunu görmüşümdür. Ama piyango bileti kuyruğu? Olacak iş mi yani? Bu meret ucuz et değil, dolmuş değil, Milli maç bileti değil, trafik ehliyeti değil. Böyleyken bu kuyruğun anlamı ne?

Bir kezinde ev kuponu veren bir gazeteyi alabilmek için kuyrukta bekleyenleri görmüştüm de, ona bile şaşmamıştım. Halkımızın geçim sıkıntısını biliyoruz. Ama insanları piyango bileti alabilmek için kuyruğa girmeye zorlayacak denli kötüleşti mi işler?

Şöyle yan gözle kuyruktakileri inceledim. Genci de var, yaşlısı da. Erkeği, kadını, iyi giyimlisi, dökük kılıklısı var. İşsiz-güçlüze benzeyenler de var, banka müdürüne benzeyenler de.

Biraz daha yürüyüp ikinci gişenin önüne geldiğimde arttı şaşkınlığım. Bilirsiniz, Bankalar Caddesi bankalar için neyse, Eminönü'nün bu kesimi de piyango gişeleri için odur. Üç-beş adım aralıkla sıralanmış birçoğunu görürsünüz.

İkinci gişeni önünde kuyruk muyruk yoktu. Tek-tük adamlar geliyorlar, beklemeden biletlerini alıp gidiyorlardı. Önceden düşünemediğim bir şey geldi aklıma: Acaba ilk gişede önceki çekilişlerde kazanmış biletlerin ikramiyeleri mi dağıtılıyordu? Belki de bu yüzdendi kuyruk.

Yürüdüm ama, sorun kafamı kurcalıyordu iyice. Üçüncü gişenin önünden geçerken dayanamadım, eğilip içerideki genç adama sordum:

«Şu köşedeki kuyruğun nedeni biliyor musunuz?»

Delikanlı başını dışarı çıkarıp baktı. «Ha, orası mı? Bütün ikramiyeler oradan satılan biletlere çıkacakmış da, onun için herkes oradan almak istiyor.»

«Gerçekten mi?»

«Gerçekten ya. Böyle bir dedikodu yayılmış nedense.»

Hal falan çıktı kafamdan. Gazeteye geldiğimde, önüme çıkan herkese bunu anlatmaya başladım.

Spor bölümünde çalışan arkadaşlardan biri, kendine göre bir neden buldu:

«Bizim halkımız sporsever yaratılışlıdır. Kendilerine yeterince spor olanağı sağlanamadığından bu gereksinimi kuyruklarda giderek sağlıklarını korumaya çalışıyorlar. Kuyruğun ne için olduğu önemli değil. Sırf kuyruk olması yeter. İstersen gidip bir duvara «Burada bir şey satılmıyor. Bir şey almak istemeyenler sıraya girsinler,» yaz. İki dakika içinde yabana atılmaz bir kuyruk oluşacaktır duvarın dibinde.»

Ekonomi yazıları yazan arkadaş, konuyu daha ciddiye aldı:

«Piyango biletleri, gelişmekte olan ülkelerin önemli bir özelliğidir. Piyango kavramının ufukta bir deniz feneri gibi parlaması, umut limanının uzakta olmadığı algısını oluşturmak için önemlidir. Halkın içindeki itici gücü ayakta tutabilmek yönünden, düzen için gereklidir piyangolar. Anlıyorsun, değil mi?»

Anlıyor muydum, bilmiyorum. Yemeği, magazin servisinden arkadaşlarla birlikte yedim.

«Bu da bir şey mi?» dedi biri. «Biz ne kuyruklar gördük. Birkaç ay önce çeşme kuyruğunda bir röportaj yapmıştık. Kadınlardan biri ilginç bir sav attı ortaya. Kendisine suyun gerekli olduğundan çok, evde yalnız oturmaktan sıkıldığı için giriyormuş su kuyruğuna. Sıra ona gelene dek dünyanın dedikodusunu dinleyebiliyormuş.»

Saat ikide Haber Servisi Şefinin yanına gittim. Hazırladığım Hal yazısındaki gelişmeleri anlattım. Sonra da piyango bileti kuyruğundan sözettim. İlgilenmedi bile. «Kuyrukları unut,» dedi. «İnsanların bir malı alabilmek için kuyruğa girmeleri değil, malların satın alınabilmek için bir insanın önünde kuyruğa girmeleri haberdir.»

Koridorda başyazarımızla karşılaştım. Ayaküstü ona da anlattım.

«Bırak bunları,» diye yüzünü ekşitti. «Piyangoymuş! Ne çocukça, ne önemsiz bir konu! Biz başyazarlar, biliyorsun, sırf önemli konularda yazarız.»

En gerçekçi karşılıklardan birini, ilân servisinde çalışan bir arkadaştan aldım:

«Halkın o gişeden satılan biletlere çok ikramiye vurduğuna inanması sağlam nedenlere dayanıyor olabilir.»

«Yapma!» dedim şaşkınlıkla. «Gerçekten de iyi ya da kötü bilet numaraları olabileceğine inanıyor musun?»

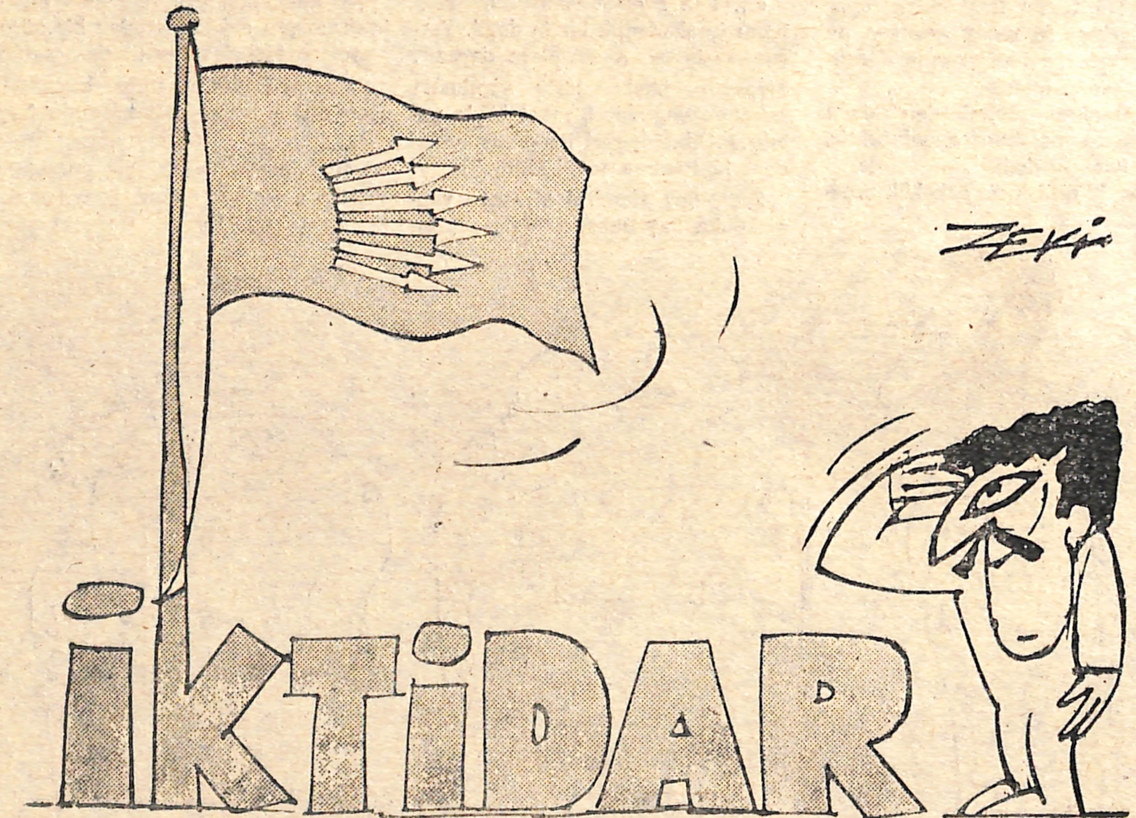
«Bunu söylemedim,» dedi. «Ama bir gişeden çok sayıda bilet satılıyorsa, ikramiye kazanan biletlerden de çoğunun o gişeden satılmış olması olağandır. Ama halk bunu değerlendirirken olasılık hesabı falan yapmaz. O gişeden satılan biletlere çok ikramiye çıktığını düşünür sırf.»

Akla yatkındı. Merakım biraz yatışır gibi oldu. Odama gidip yazı makinesinin başına geçtim, çatırdamaya başladım. Hal konusunda yazıyordum ama, kafamın içinde bilet konusu dönüp duruyordu. Ya aslı varsa o gişeden satılan biletlere çok ikramiye vurduğunun? Ya önüme gelmiş bir fırsatı tepiyorsam? Bu düşünceleri kafamdan atıp kendimi yazıma vermeye çalıştım ama, olmdaı. Çil çil paracıklar uçuşup duruyordu gözümün önünde.

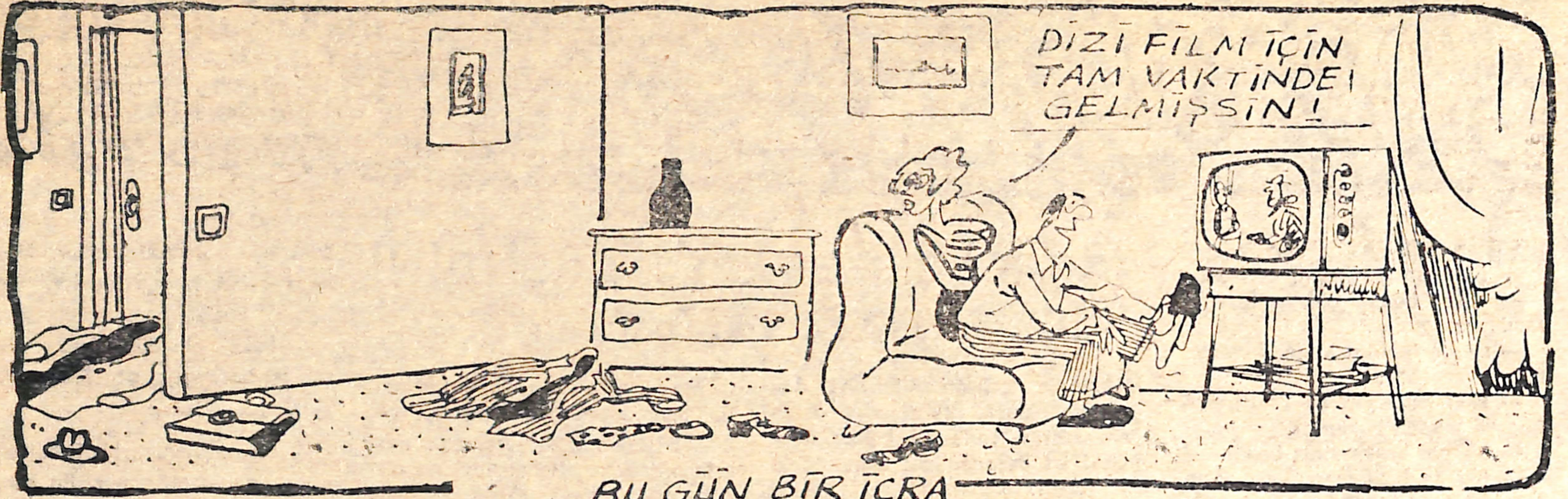
Paydosu zor ettim, soluğu Eminönü'nde aldım. Koşup girdim bilet kuyruğuna.

Heyecanla beklerken, tanıdık yüzler seçtim çevremde. İlkin görünmemek için yüzümü gizlemeye çalıştım. Sonra, utanmam için bir neden olmadığını anladım. Bizim gazete olduğu gibi oraya taşınmıştı. Haber bölümü, spor bölümü, ilân bölümü, magazin bölümü ve ekonomi bölümü kuyruktaydı. Başyazarımız bile oradaydı.

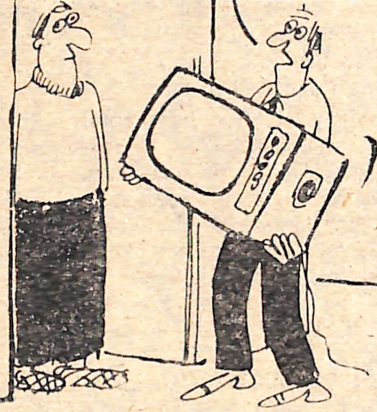
Sulhi DÖLEK

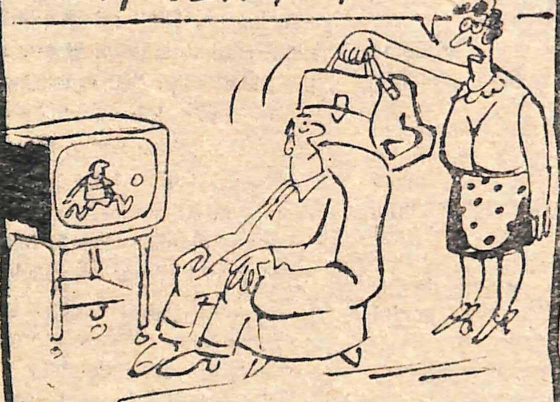

— Selâm bayrağım sana...
Dalgalan halktan, haktan yana!...

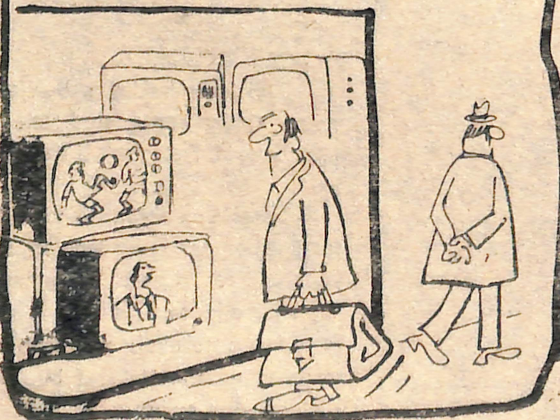

Sevgili Televizyon

ne DÜŞÜNÜYORLAR?

«AÇIK YERDE TEPECİK KENDİNİ DAĞ SANAR»

Şükran DOLUAY (Filim Yıldızı)

— Giremen gardaşım! Yassahtır.

— Fakat benim Şükran hanımla randevum vardı...

— İçerde felim çeviriler lo, annamisan yassahtır.

— Peki kardeşim ne kızıyorsun? Ben de burada beklerim.

— Ula get başka yirde behle.

— Burada beklememin ne sakıncası var kardeşim?

— Ula get demişem. Gapi açılınca içeri bahacan değil mi? Get ula get, bah gafam attırısan, vollah billah gön ediyen seni.

— Valla billa bakmam. Şurada oturup bekleyeceğim.

— Ulaaa, ula bilisen içerde garı cırbahtır. Gazataciyam deyl gelip bahisan değil mi?

— Peki peki... Afedersiniz bayım! Yönetmen Ulvi bey içerdeler mi acaba?

— Evet beyefendi.

— Şükran hanımla bir randevum vardı. Röportaj için. Ulvi beyin de haberi var. Rica etsem bir haber verebilir misiniz?

— Tabi beyefendi. Siz şurada biraz bekleyin lütfen. İçerde çekim var da.

....

— Ula sen essahtan gazatacimisan?

— Eh işte öyle bir şey.

— Ula hani futuraf makinan?

— Ben onu kullananlardan değilim.

— Vollah sen bir numara çekirsen! Annamişam. Lakin ula bir yakaliyam.

Volla billah gön ediyem seni.

— Bırak tatavayı da bir sigara yak bakalım.

— ... Vışşş. Ula hakaret edisan bağa. Yuh galibina. Ula bu cigarayi mi içirsan sen? Vollah yuh, billah yuh sağa... yah hele bobem, yah bir maboro. Yah ula, ciğerin bayram ede.

— ....

— Buyurun bayım girebilirsiniz.

— Hoş geldiniz. Ben rezişör Ulvi. Son sahneyi alıyoruz, biraz bekleyeceksiniz... Antırparantez belirteyim, bu bizim ilk sesli filmimiz. Artistlar beyaz perdede de kendi sesleri ile konuşacaklar. Hem ilginç, hem yenilik, hem de dublaj masraflarından kurtulma. Nasıl? Mükemmel diil mi? Oyuncular kendi güçlerini konuştursunlar artık... Işıkları düzgün yerleştirin. Onu biraz daha sağa alın... Hah tamam... Ne diyordum?.. Evet güçlerini konuştursunlar. Başaramazlarsa kendileri kaybedicekler. N'apalım, kendi düşen ağlamaz... Şükran hanım, Şükran hanım lütfen! Sette flörte izin vermediğimi biliyor sunuz... Lütfen yerinizi alın... Siz de hiç ses çıkarmadan izleyin lütfen... MOTOR!

«— Banada mı numara rüknettin?»

— Hayır Ayla, sana asla numara çekmiyem. Sonsuz aşhımın filizlendiği ilk darla sensin..»

STOP... Haluk bey rica edicim, lütfen, size izah ettim, bu sizin dev eseriniz olucak. Dikkat edin istirham ederim. Tarla diil, bahçe. Replikleri iyi ezberlemiyor sunuz. Dikkat edin... Baştan alıyoruz... MOTOR.

«— Bana da mı numara Rüknettin?»

— Hayır Ayla. Sana asla numara çekmiyem. Sonsuz aşhımın filizlendiği ilk bahça sensin.

— Yalan bunlar.

— Yolla yalan değil gızım.

— Hayır yalan. Sen beni aptal mı sanıyorsun. Sen... Sen ki sosyetenin en yakışıklı delikanlısısın. İş dünyasının en zengin erkeğisin, Paşalar konaklarında, dadılar ellerinde büyümüş üç lisanı ana dilin gibi konuşan bir gençsin. Bana, benim gibi bir bar, pavyon kadınına mı aşık olacaksın? Güldürme beni Rüknettin.

— Sus! Sus Allahını sevirsen. Galbimi ne biçim gırmışsan, habarın yohtur. Böle deme Ayla. Vollah seni goca bir aşkla seviyem.

— Sahi mi diyorsun Rüknettin?.. Ah tanrım, tanrım nasıl inanabilirim buna.

— İnan Ayla! Volla inan. Bobemin gonahlari da, poram da, pulim da isterisen canim da sana gurban olsun. İnan Ayla. Volla İnan...

— Ohhh sarıl bana Rüknettin... Öp beni... Okşa beni... Kütürdet... Seninim Rüknettin... Ahhh dayanılmaz bir erkeksin... Ohhh Rük-nettiiiiinnnn... aman beni mahvettin.»

— STOP!... Çok güzel çok. Fevkalade. Yalnız, Haluk bey, siz dikisyonunuzu biraz düzelticeksiniz. Görüyorum ki büyük kabiliyet var sizde.

— Men zaten sinama için yaradılmişam. Senat mende gayni, lal daha yeni annaşiliyem. Dikisyonu düzeltecem Ulvi beg.

— Şükran hanım! Şükran hanım. Bir nü gibi dolaşmanıza gerek yok. Sonra hasta olucaksınız. Lütfen ama lütfen sırtınıza bi şiyler alınız...

Bakın gazeteci bey de sizi bekliyorlar. Odama gelin lütfen.

— Sen gazatacimisan?

— Evet Haluk bey.

— Böle cön bir poz verem de bir futurafımı çek hele. Biliyon mu, men bu felim ilen Altun Purtukali alacam. Vollah iddalıyım. Rekur gırcah bu felim. Biliyem ki, ufah ufah senatın zirvesine çıkiyam... Futurafımı niye çekmisen?..

— Efendim ben yalnız görüşme için gelmiştim. Fotoğraf çekmiyorum.

— Haluk bey lütfen. Beyefendi Şükran hanım ile görüşecekler. Ve rica edicem sette donla dolaşmayınız. Üstünüze bi şeyler giyin canım.

— Peki, ulur Ulvi beg... Ulvi beg!

— Bu-yu-run!.

— Menim amica oğlina da bir rol ayarliyan mi? Gapıcılik conini sıkıymiş. Gabilyeti vordur. Mende biraz çaliştıriyem. Geceleri evde hep rol kesiy.

— Peki, peki düşünürüz... Buyurun beyim içeriye geçelim.

....

— Şükran hanım, bir özdeylşimiz var... yani Atazözümüz. Bu konuda ne düşündüğünüzü rica edeceğim. Söz şöyle: Açık yerde tepecik kendini dağ sanar.

— Şükrancığım! Rica ediciiim politik mevzulara girmiyin... Efendim bizim politika ile ilgimiz yok. Aman olmaması da çok iyi zaten.

Biz sanat yapıyoruz, sanat her ı şeyden üstündür.

— Evet Şükran hanım?

— .... Ayyy nasıl söylesem. Bilemiyorum ki... Küçük yerde tepecik...

— Açık yerde tepecik.

— Aaaa evet! Açık yerde tepecik kendini dağa sanırmış... Eee sanıyorsa sansın. Diiiil mi Ulciiim? Sanabilir. Herkes kendini bi şey sanabilir. Gayet tabiî bu. Ama herkes sandığı diildir ki! Şimdi, mesela kendini filim yıldızı sanan birçok artiz acıba hakikaten filim yıldızı mıdır? Diiil mi Ulviciiim?... Filim Yıldızı star olmalıdır. Mesela ben sanatımıortaya koyuyorum. Böylelikle de Filim sanatında önemli bir yerim var. Şimdi ben, Allah göstermesin çekiliversem, yerim dolabilir mi? Ben sinemada en vamp kadın olarak star olmuş ve taht kurmuş bir Filim Yıldızıyım. Ayrıca yakında reklam filmi de çevireceğim. Sooona Galtsaraylıyım. Futbolcu Cengiz ile sadice arka...

— Atasözümüz üstüne yapacağınız başka bir açıklama var mı?

— Vlla başka ne diyim. İsterseniz Size bir de fotoğrafımı vereyim. Yok yok en iyisi baştan çektireyim. Ulviciiim. Stüdyoda Fotoğrafçı var mı?

— Var hayatım.

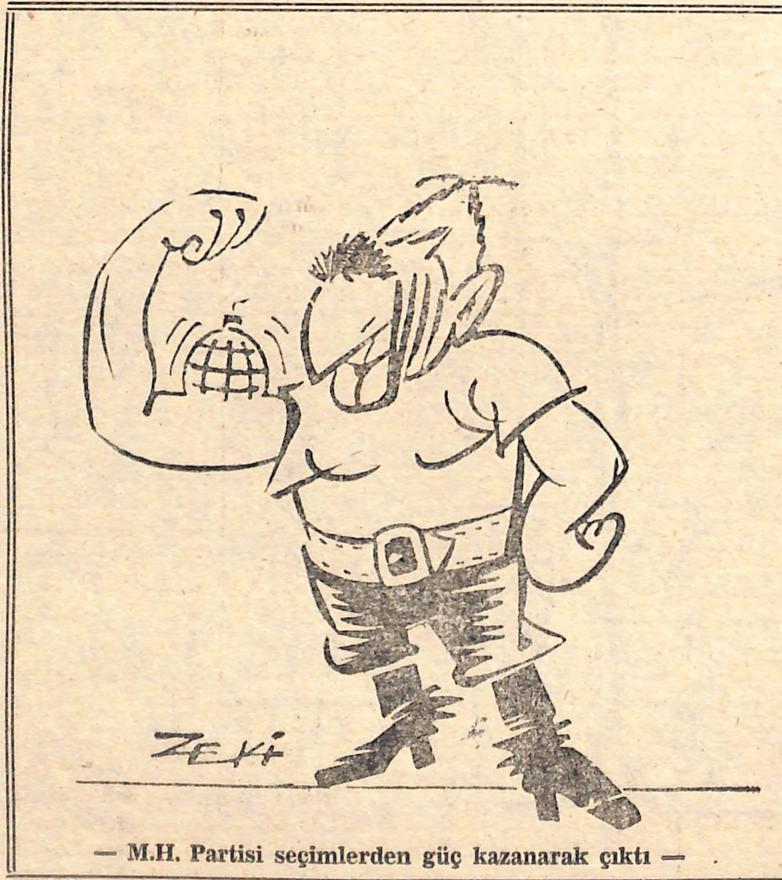
— Siz biraz bekleyin. Ben soyunayım. Ondan sonra istediğiniz pozları söyleyin. Fakat renkli basın olur mu?

— Teşekkür ederim efendim. Ben fotoğrafları değil düşünceleri basıyorum. Size sanat yaşamınızda başarılar dilerim.

— Aman ne ukela şey. Fotoğrafımı basamazmış. Hakaret bu ama. Ulciiim attır şunu!

— Defolun!, defolun rica ederim.

ATO

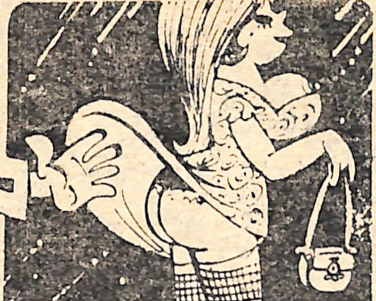

— M.H. Partisi seçimlerden güç kazanarak çıktı —

Ciddiyet

Haberin doğrusu Bizde
Hıyarın Eğrisi manav Şakir'de

KARNIN AÇ MI VATANDAŞ — SAKIN YEME BU YEMEKLERİ — KAÇ!

YALANCI DOLMA

Dolmalık biberleri, domatesleri, patlıcanları bir güzelce yıkayın, su bulursanız eğer. İyice ovun diplerini, içlerini, pohpohlayın. Koyun bir genişçe tabağın içine... Ellerinizi oğuşturun ve hemen işe başlayın. Bir seçim bardağı atmasyon, bir sandık kaşığı palavrasyon, bir oy fincanı kesmesyon atın. Vatandaşların pardon dolmalık patlıcanların, biberlerin içini güzelce oyun. İçlerine biraz torpil otu, biraz iltimas maydanozu, bürokrasi kıyması, işkence pirinci, sürgün bulguru koyup iyice karıştırın, altını üstünü getirin memleketin pardon yemeğin. Bir tatlı kaşığı hayal, bir kahve kaşığı umut serpin, «Sayın vtandaş» yağını ve «Vatan, millet Sakarya» salçasını da istediğiniz miktarda koyduktan sonra fırına verin, mis gibi yiyin.

LAF SALATASI

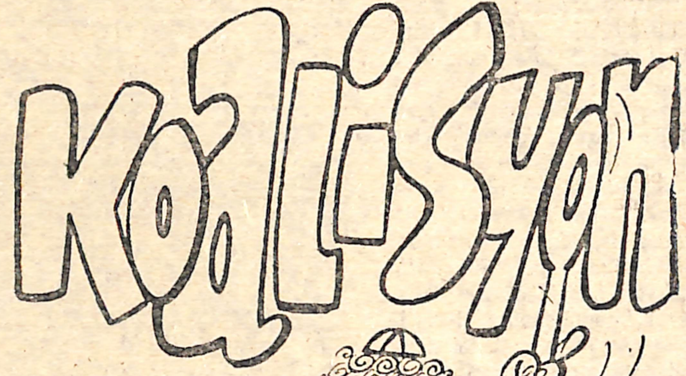
Dilediğiniz kadar «Vatan millet... marulunu iyice bir yıkadıktan sonra doğrayın. Münasip miktarda «Nurlu ufuklar» ve «Görülmemiş kalkınma» ilave edin. «2000 yılı» tuzunu, «Komandos» biberini ekin salatanızın üstüne. Yalnız çok ekmeyin. Çok acı olur salatanız, tadından yiyemezsiniz. Soğan sarmısak koyun eğer arzu ederseniz. Bu arada salatanıza «Çok yaşa, bravo» maydanozu, «Alkış ve tezahürat» nanesi de ekleyin. Bir adet hıyar bulun, kendisine bir nutuk çekin, o sizi ağzı açık dinlerken tüylerini yolun. İyice yolunuzu bulun, ondan sonra da salatanıza koyun.

İşbu salatayı sadık taraftarlarınıza, bilinçsiz yandaşlarına yutturun.

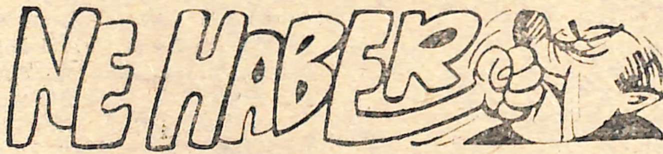

SEÇİM ÇORBASI

Birkaç adet soğanı, birkaç adet sağ sarımsağı ve biraz da Ortayolcu prasası alarak hepsini birden bıçakla yavaş yavaş kesin, ince ince doğrayın. Slogan unuyla demin kestiğiniz sebzeleri karıştırın. Biraz at, biraz it eti, azıcık koç başı atın tencereye. Propaganda tuzunu da atarak ocağa koyun Açın. ocağınızın ateşi. Kaynatın fokur fokur. Karıştırın da tutmasın dibini tencere. Olmanın tenceresiz tencere dibi kara, seninki benden kara. Çorbanız iyice kaynadıktan sonra ateştenindirin. Sıcak sıcak için, midenize sindirin. Sindiremediyseniz bir kaşık faşo sodası alın, geğirin.

Erbakan'ı, Demirel'e (SENSİZ KOALİSYON OLUR, BENSİZ OLMAZ) derken görüyorsunuz.

Yuvarlanıp gidiyoruz işte! Bir tekme ondan, bir tekme bundan...

Futbol Topu

Sürüm sürüm sürünüyoruz!..

Yılan

Haberler bitti, şarkılara başladık!

Radyo

İki pul, bir ilmühaber! Hele bir aylık bağlansın, gör bizi sen de o sefer...

Muhtar

Değişen bir şey yok kardeşim. Yama üstüne yama var yalnızca...

Dar gelirli

İyilik, sağlık!...

Doktor — Hemşire

Güzellik...

Güzellik kraliçesi

Müjde! Karınız üçüz doğurdu...

Ebe

BULMAK İÇİN DERDİNE DERMAN BU İLÂÇLARI KULLAN HEMAN!

SANDIKOY

İzotonik ve izohidrik bir solisyon halinde olduğu için tahriş yapmaz. Gayet mülayimdir. İçimi hoştur, hiçimi loştur. Al bu ilâçtan bir tane. Koş kilometrelerce. Özellikle seçim hastalarına hararetle tavsiye edilir. Aday adaylarının delege sancılarını, partizanların korkularını giderir. Yan tesiri yoktur. Tok karnına yemeklerden sonra birer adet içilir, İşbu ilâcı içen milletvekili bir daha seçilir. Piyasada bol miktarda mevcuttur.

TEMELAT

İçinde erbakanik asit ve necmettinol maddeleri bulunan harika bir ilâçtır. Selamet ruhu ile takviye edilmiştir. Tankonik ve ağır motorik hamlesini ihtiva etmekte ve ilâcı bir kere dahi alanları tatlı bir sarhoşluğa pardon kalkınma hoşluğa sevmektedir. İlâcı istimal ederken takunya kullanılması etkisini daha da arttırır, bir bardak soğuk suyla içilirse iyi gelir.

BARAJİNOL

İçinde süleymanol antibiyotiği ve demiel vitamini bulunmakta, suyla karıştırılıp içildiği anda derhal etkisini göstermektedir. Sudan başka mayiyle alınırsa olmaz. Su bulamazsanız çeşmelerin akmasını bekleyin. Eğer sular çok gelirse önüne bir set çerek baraj yapın, elektrik enerjisi üretin, elektrikler kesildiğinde derhal devreye sokun. İlâç o kadar etkilidir ki solgun çiçekleri bile canlandırır, ama koalisyon çiçeğine bir yararı olmaz. Yan tesiri yoktur. Kendinizi rahatsız hissettiğiniz her zaman kullanabilirsiniz. Yalnız fazla alırsanız şişmanlatabilir, vurdumduymaz yapabilir. Havalyahyatül mobilya hastalığı olanlara ters etki eder. Dikkat!...

BOŞVER

İhtiva ettiği maddelerin etkileri arasında sinerjizmin mevcudiyeti dolayısiyle her çeşit toplumsal ağrıyı, sızıyı derhal dindiren bir özelliğe sahiptir. Antikspazmotiktir. Hematropine methtblromide, bilhassa gastrointestinal kanalda sekresyon inhibitörü olarak tesir eden bir homatropin ve adamsende, aldırma deriyesidir. Çok okuyan, çok düşünen ve bundan dolayı bunalanlara tavsiye edilir. Drajedir.

Erhan TIĞLI

Amcamın aktörlüğü

İBRAHİM KAYNAR

EN çok kızdığım şeylerden birisi «Nerelisiniz?» sorusudur. Öyle münasebetsiz yerlerde soruyorlarki can attığım halde «Elinin köründen.» ya da «Şeytanın hemşiresiyim, ne yapacaksın?» diyemiyorum.

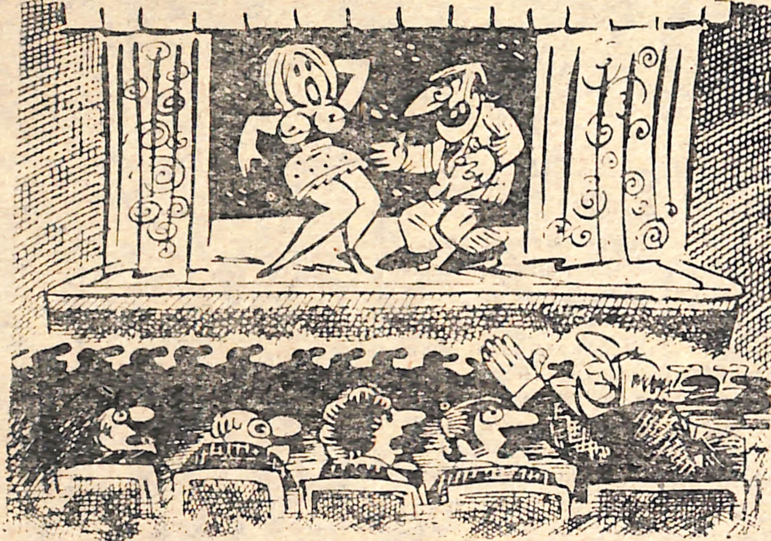
Uzun zamandır peşinde gezdiğin, gözüne girebilen erkekleri hem etiyle hem cebiyle doyuran bir şen dul tavlamışsın. Başbaşa yediğiniz bir akşam yemeğinden sonra yarısından fazlası karanlık bir kulübe gitmişsiniz. Orkestra yarı duyulur, yarı duyulmaz bir sesle vals çalıyor. Biribirinize başarıyla kenetlenmişsiniz, dansediyorsunuz. Senin elin belinden yukarısı çıplak sırtı ovcalıyor, bacaklarınız pistte başka yer kalmamışcasına birbirinin arasına girmiş, ağız kulak karma karışık işte tam o sırada soruluyor:

«Nerelisiniz?»

Nereliysem nereliyim. Yahu sana ne? A, mübarek kadın bu işin sonunu benimle mi bitireceksin, mem leketimle mi? Yok illâ nereli olduğumu öğrenecek. Hitler Almanyasında yaşasak, Yahudi mi, Alman mı olduğumu öğrenmeye çalışıyor, derim.

Ne var bu kadar uzatacak? Her insan sorar böyle şeyler? Söylersin nereli olduğunu olur biter, demeyin. Ben o soruyu kısaca şuralıyım, buralıyım diye yanıtlayabilenlerden değilim. Dedem Kırım göçmenlerindenmiş, babaanem Kıbrıslı. Anneannem Giritden gelmiş, O'nun kocası Bulgar göçmeniymiş. Annem Eskişehir'de doğmuş, İzmir'de büyümüş, Aydın'da okumuş, Kars'a gelin gitmiş. Babam Konya'da doğmuş, ilkokulu beş il gezerek, ortaokulu İstanbul'da, Liseyi Hatay da bitirmiş. Kars'da evlenmiş.

Annem bana gebeyken babamın Kars'dan Muğlaya tayini çıkmış. Çaresiz toplayıp eşyayı yola çıkmışlar. İşte ben bu yolculuk sırasında babama göre Malatya sınırları içinde, anama göre Kayseriye yaklaşırken trende doğmuşum. Anamın ilk doğumu olduğundan, babam da ilk çocuğuna trende kavuşmanın heyacanı içinde bulunduğundan benim kesinlikle nerede doğduğumu bilmiyorlar. Trende doğduğum için adımı Demir koymuşlar, nüfus kâğıdımı da Muğla'da çıkartmış doğduğu yer karşılığında «Muğla» yazdırmışlar.

Babam hakkında yazılan şikâyet dilekçelerinde çok kere belirtirdiği gibi «azılı muhalif ruhlu ve bozguncu» bir memur olduğundan hiçbir yerde altı aydan fazla kalamadık. Bu yüzden ben Üniversiteye gelinceye kadar 21 okul değiştirdim. Çok şükür üniversitede okudum da bir yerde uzun zaman kalmanın tadına vardım. Okulu bitirince de babadan öğütlü olduğum için devlet hizmetine girmedim. Ankara'da bir yazıhane açtım, serbest çalışıyorum. Bu durumda ben «Nerelisiniz?» sorusunu tek bir yerin adını verip de karşılayabilir miyim?

Nereli olduğumu güzelce anlatabilmek için işe Kırım'dan, Girit'den, Kıbrıs'dan başlamalıyım.

İlk tanıştığımız günlerde karıma nereli olduğumu anlatıncaya kadar göbeğimin kirişi kopmuştu.

Bereket karım o yönden sağlam çıktı. Yedi göbek ötesi Yozgat'lı. Ankara'da da yaşam pahalı. Geçinemiyoruz. Barik gidip Yozgat'a yerleşelim diye düşünüyoruz. Durumu karımın akrabalarına yazdık. Anlayışla karşıladılar. Karımın amcası verdiği yanıtta kendi evlerinden birinde kira vermeden oturabileceğimizi yazmış. Çok sevindik.

İşleri yoluna koyalım da taşınalım derken karımın amcası Yozgat'tan konuk geldi. Ne demişler? «Konuk çifte nasiple gelir, birini kendi yer, birini ev sahibine bırakır.» Amca Bey de o cins konuklardan. Yaylada sürü, düzde toprak sahibi. Bizim gibi terazi gibi gözleyenlerden değil. Belli kuşak dolu ki kalkıp Ankara'ya gezmeye, eğlenmeye gelmiş. Bize düşen insanlık görevi Amca Beyin önünden gidip yol göstermek. Yarın bedava evinde oturacağız.

İlk gece bir yere çıkmayıp evde oturduk. Amca çok sıkıldı. Ertesi günü için tiyatrodan üç bilet aldım. Amca Beyi götürebileceğim en ucuz eğlence yeri tiyatro. İlk gece masrafları çekeyim ondan ötesi kendisinin bileceği iş. Yemeği dışarıda yiyip tam zamanında tiyatroya vardık. Paltoları vestiyere bırakırken Amca iyice tedirgin oldu. Eğilip kulağıma «Aman Damat, halis İngiliz kumaşından paltoyu kaptırmayalım» dei. Paltosunun başına birşey gelmiyeceğine güvence verdim. Vestiyetci kızın verdiği markayı bana bırakmayıp özenle ceketinin iç cebine yerleştirdi. İçeri girerken «Çekirdek alsaydık.» diye sağına soluna bakındı. Karım «Aman Amcaaa! Burası senin bildiğin tiyatrolardan değil, burası Devlet Tiyatrosu» deyip yürümese dışarı çıkıp çekirdekci arayacağız. Amca bir patavatsızlık edecek de herkesin dikkatini çekecek diye ecel teri dökerek girdim salona. Bereket baş ka birşey yapmadı.

Perde açıldı oyun başladı. Ben içimden «Amca sıkılır, birazdan kalkın gidelim» der diye düşünüyordum ki yanıbaşımdan «Tüüh yüzüne!» diye bir ses yükseldi. Sağdan soldan bir kaç kişi bu bilinçsiz tepkiye kıkırdadılar. Hemen düktükledik Amcayı. Kulağına eğilip: «Aman Amca, şimdi bir lâf ederler, salondan çıkarırlar, biraz yavaş ol.» dedim.

Birinci perde bitti, ara verildi. Işıklar yanar yanmaz meraklı gözler bizim sıraya döndü. Karımla ben terden sırılsıklamız. Amca kayıtsız «Vay anasını sattığımın adamı» diyerek oyundaki kötü adama kızıyor. «Aman Amca biraz yavaş ol» diye iyice sıkılayıp susturduk.

İkinci perde başladı. Biz oyunu seyretmeyi bırakıp yürek küpürtüsüyle Amca'yı izlemeye koyulduk. Amca kendini oyuna iyice kaptırdı. İşi ciddiye aldı. Kalkıp birşey söyler, salona rezil oluruz, diye ödümüz kopuyor.

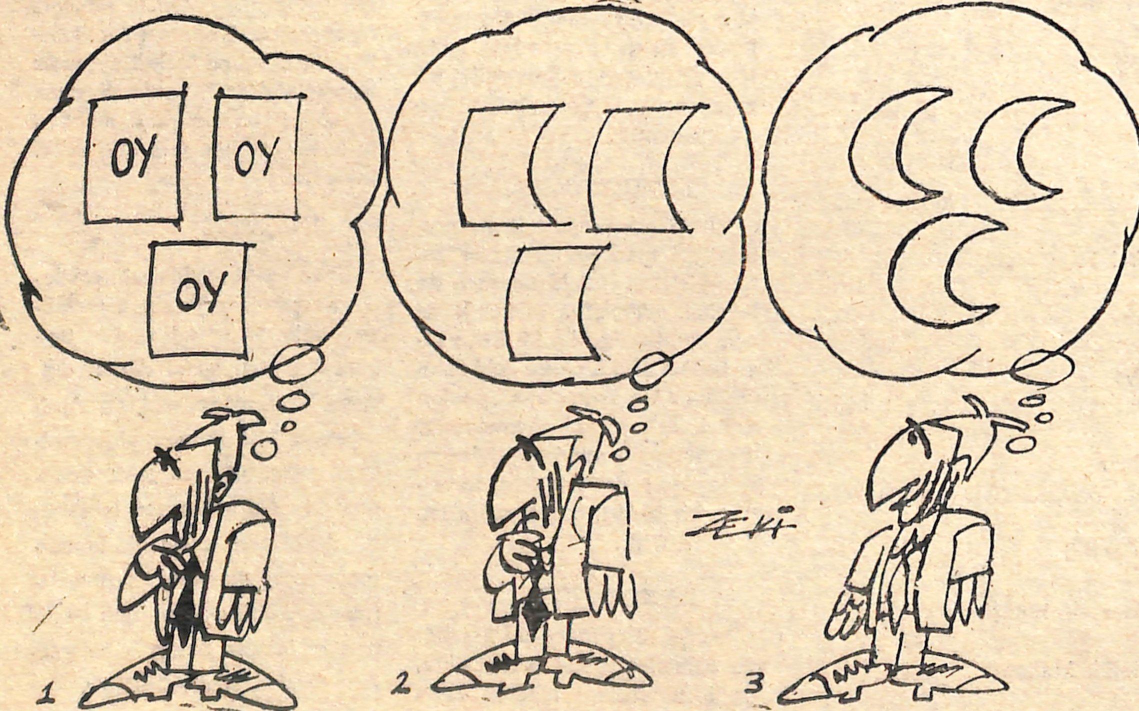
Oyunda biribirini delicesine seven iki gencin tam evlenecekken önlerine çıkarılan engeller anlatılıyor. Engelleri de evlenecekleri genç lerin kötü akrabaları çıkarıyor. Kızın kötü bir halası, oğlanın haladan da kötü bir dayısı var. İki kötü bir olup sevgililerin birleşmelerine engel olmaya çalışıyorlar. Ortada bir miras sorunu var. Gençler evlenirlerse mirasa konacaklar. Evlenmezlerse miras halayla dayıya kalıyor. İki kötü «Eğer evlenme olursa kızın soyundaki deliliğin ortaya çıkacağını, evlendikten kısa bir süre sonra kızın delireceğini» söylüyorlar. Kız da sevgilisine ızdırap çektirmemek için evlenmekten son anda vazgeçiyor. İkinci perdenin sonuna doğru işler iyice karıştı. Sevgilisiyle evlenemiyeceğini anlayan oğlan intihar etmeye karar verdi. Sahnede yalnız, elinde bir tabanca iyice öne çıktı. Kaderine lânetler yağdırdı. Tabancayı şakağına dayadı. Tam tetiği çekecekken Amcam yanıbaşımdan:

— Duuuur! Oğlum duur! Diyerek sahneye fırladı.

Salon şöyle bir dalgalandı, sağdan soldan;

— Hooop!

— Ayıp be!

Yazısız

— Ormana, ormana...!

Sesleri geldiyse de Amcam aldırmadı. Karımla ben ceketinin ucundan yakaladıysak da geç kalmıştık. Amcam ceketi sıyırarak bıraktı. Sahneye yakasız göğnek, kilot pantolonla fırladı. Delikanlının tabanca tutan elinden yakaladı.

— Dur oğlum, enayilik etme...

Oyuncu şaşkın, yalvarmaya başladı.

— Rica ederim, beyefendi lütfen, rica ederim!...

— Bırak oğlum ricayı, göz göre göre canına kıyıyorsun...

— Lütfen beyefendi,

Amcam sert bir hareketle oyuncunun elinden tabancayı aldı.

— Bırak ricayı be, ahmak oğlan, git kızın gönlünü et, evlen sevdiğinle.

Oyuncu bşedemiyeceğini anlayınca, çaresizlikle kulislere bakmaya başladı. Diğer oyuncular da sahneye koşuştular. Işıklar yandı. Amcam sahneden inicilerden değil. Kötü yürekli halayla dayıyı yakalarından çektiği gibi öne getirdi. Diğer oyuncular da amcaya engel olmaya çalışıyorlar ama boşuna. Amca güçlü kuvvetli. Bir silkinişte hepsini bir yana savurdu. Halayla, dayı korkudan tir, tir titremeye başladılar.

— Ulan namussuzlar deli mi bu kız?

Zor oyunu bozarmış. Halayla dayı ikisi birden atıldılar.

— Değil,

— Niye nâmussuzluk edip engel oluyorsunuz gençlere?

Bir savuruşda ikisini de sahneden aşağı attı.

Bütün salon ayağa kalkmış oyunun gidişini değiştiren bu güçlü aktörü alkışlıyorlar. Amcam kızla-oğlanı ellerinden tutup öne çıktı.

— Korkmayın, evleni yahu, dedi, miras da sizin olacak, o nâmussuzlara zırnık vermeyin.

Salon alkışdan inliyor. Arkamızdaki sıradan konuşuyorlar.

— Görüyor musun yazar ne orjinal bir buluşla düğümü çözdü?

— Salonla sahne arasında sağlam bağ böyle kurulur.

Salondaki sürekli alkışlar karşısında oyuncular selâm vermek zorunda kaldılar. Perde kapandı. Amcam içi rahatlamış olacakki, sahneden atladığı gibi yanımıza geldi.

Salondan çıkarken herkes saygıyla amcama yol açmaya başladı. Etrafımızda konuşmalar oluyor:

— Bıravo çok güçlü aktörmüş,

— Nasıl da inandırıcı oynadı,

— Bak mahsus seyircilerle birlikte çıkıyorki gerçeklik duygusunu bozmuyor.

— Kim bu?

— Hasan Kaltaban olacak galiba,

— Şu meşhur aktör mü?

— Yak canım o değil, o daha gençdir.

— Makyajla yaşlanmış,

Vestiyerden paltolarımızı alıp amcayı süzen hayran bakışlar arasında tiyatrodan ayrıldık. Doğrusu bu ya, «Ha şimdi polis gelir, ha geliyor» diye epeyce ecel teri döktüm.

Amcama yaptığının doğru olmadığını evde de anlatamadık. «Ben engel olmasaydım oğlancağız kendini öldürecekti be.» diyor da başka birşey demiyor.

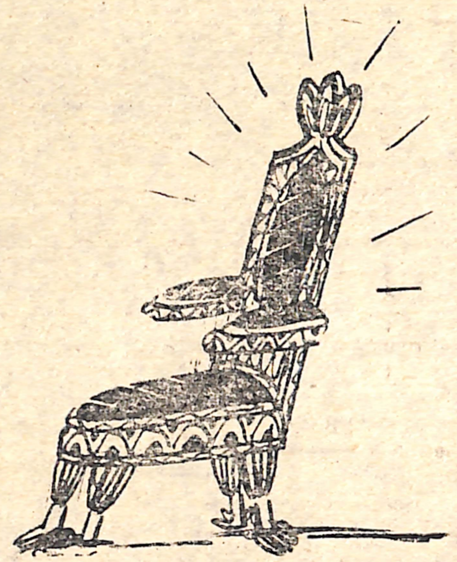
İş bu kadarla kalsaydı yine iyiydi. Ertesi günü o zamana kadar tiyatro üzerine yazdığı eleştirileri zevkle okuduğum bir yazardan:

«Sahneye salondan oyuncu çıkarma yöntemi yazarın amacına uygun düşüyor, Hele bu oyuncunun düğümü çözüp kötü gidişi iyiye çevirmesi, halkın birgün güçlü eliyle düzenin bozuk yerlerini düzelteceği imajını yaratıyorduki oyunda en çok beğendiğim yer orası oldu.» yazısını da okuyunca amcamın oyunculuk gücüne ben de inandım.

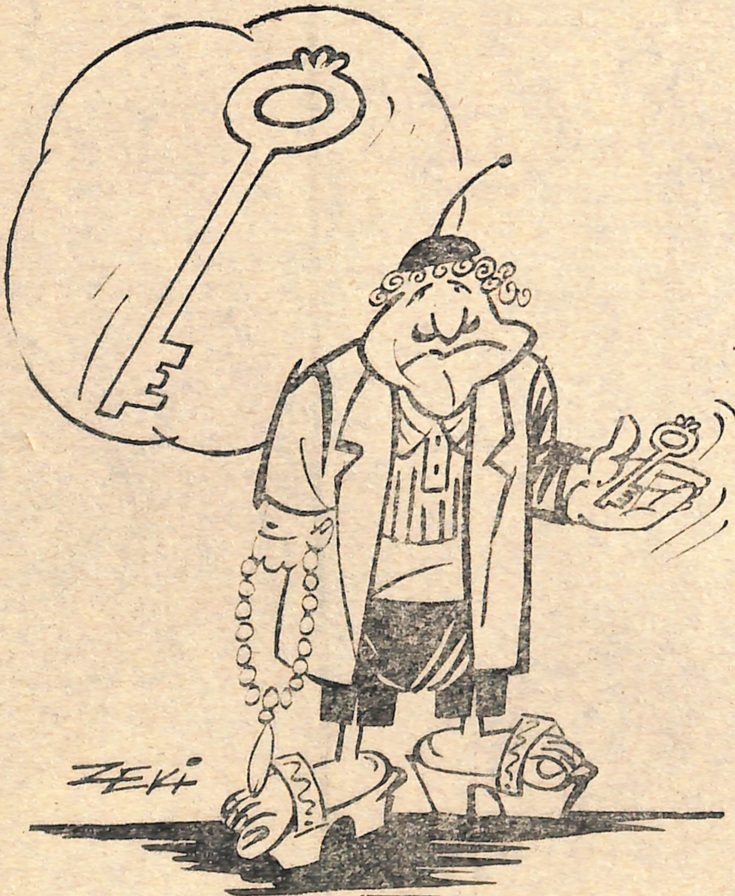
Ama amcam bizim tiyatrodan sonra surat astığımıza kırılıp sabah erkenden bavulun alıp Yozgat'ın yolunu tuttu. Böylelikle bizim de Yozgat'ı vatan tutma işimiz yattı. Doğrusu bedavadan bir evde oturmayacak olduktan sonra gidip Yozgat'a yerleşemem.

İbrahim KAYNAR

Yağmurla gelen adam!...

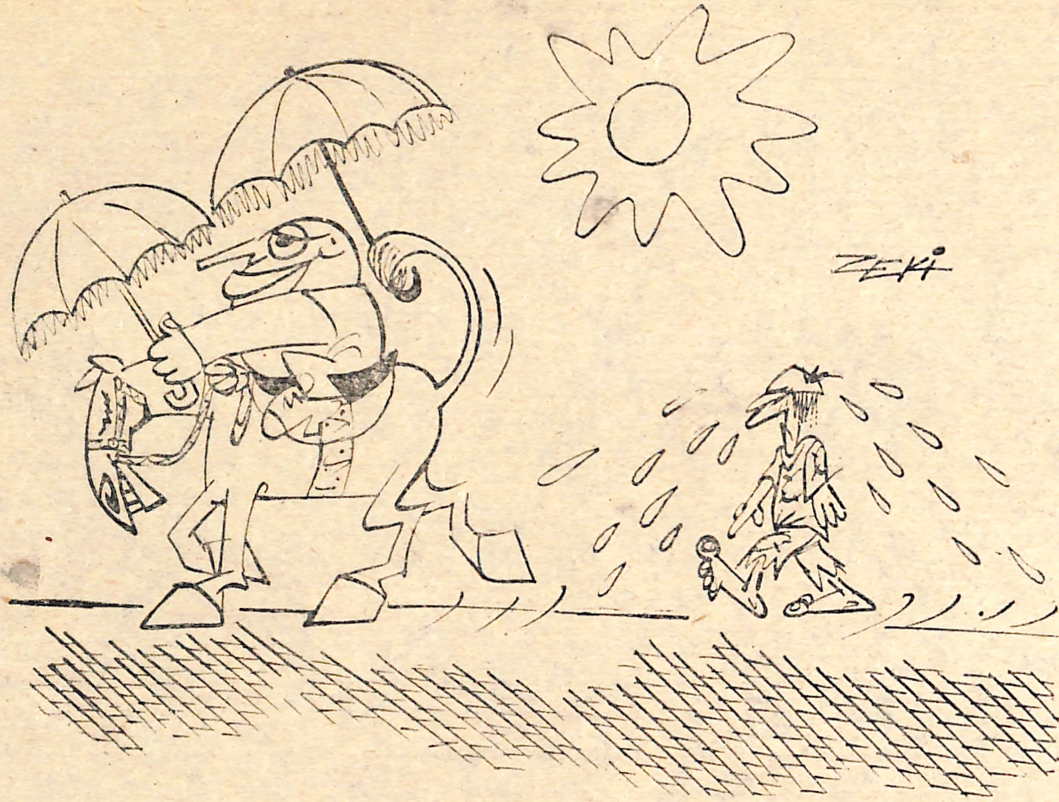

— MSP'nin tek başına iktidar olacağını söyleyen Erbakan, seçimden umduğunu bulamadı —

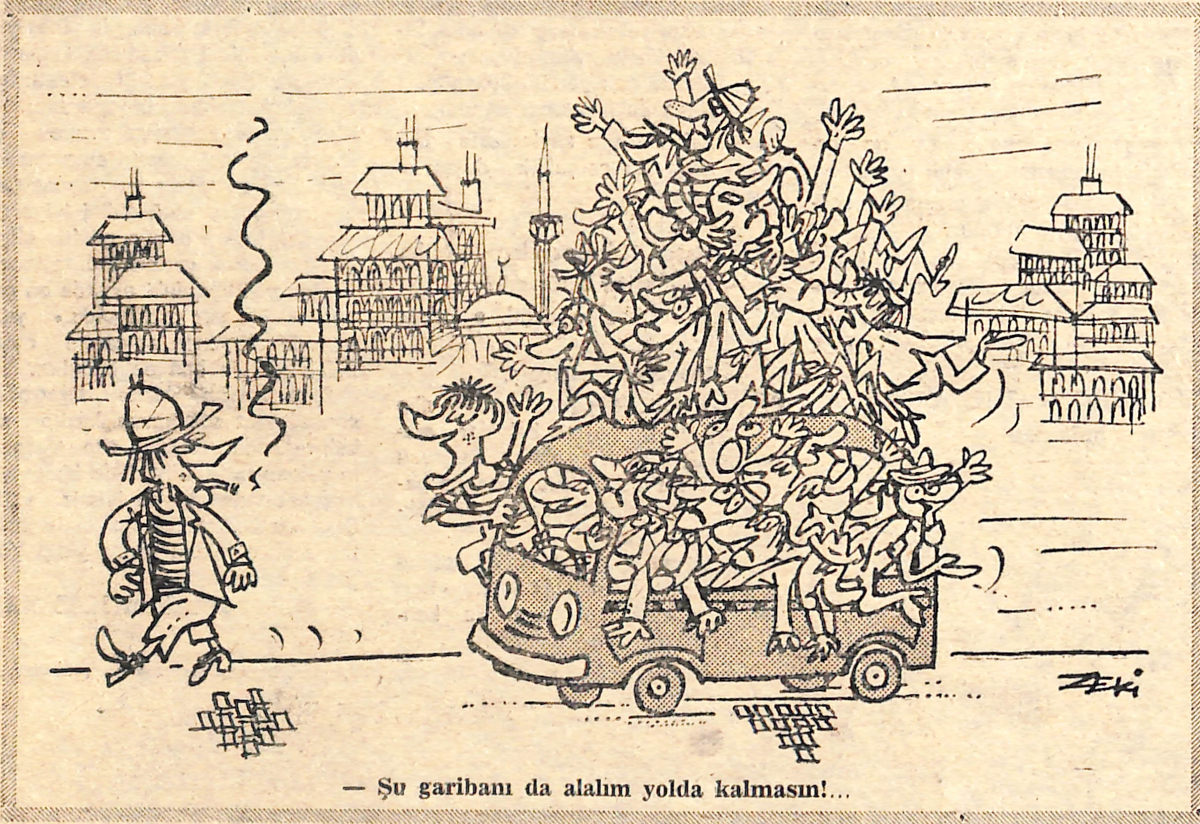
— Hayal ve Sonuç!...

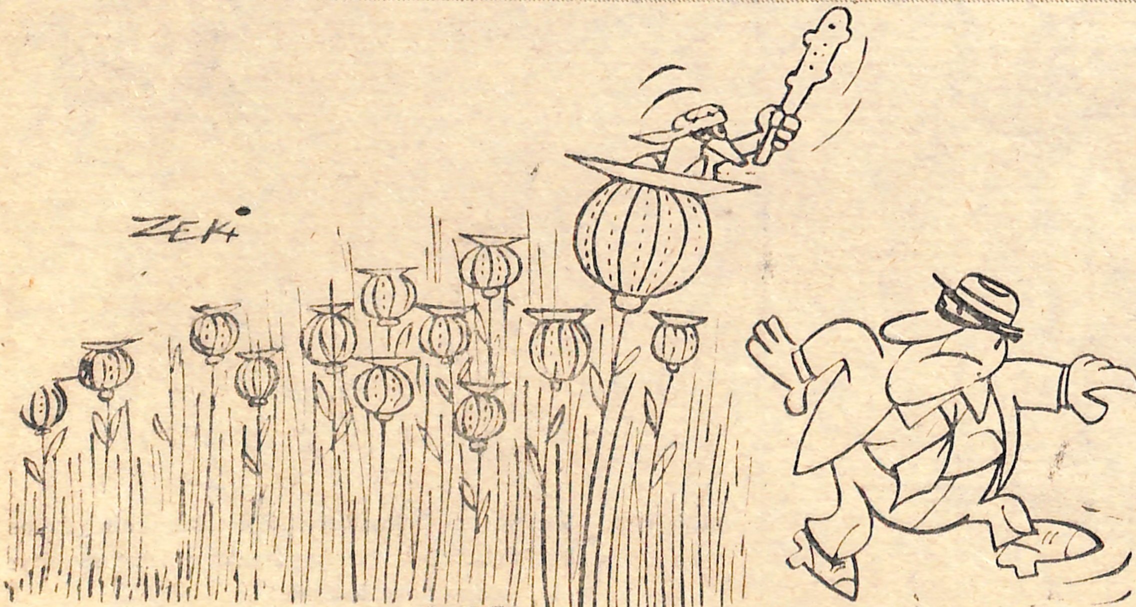
DEMİREL — Bakıyorum, bakıyorum... Zaten kimsenin yüzüne bakacak yüzüm yok.. «Tek başına iktidar olacağız» diye attım ama, tutmadı!...

YAZISIZ

— Şu garibanı da alalım yolda kalmasın!...

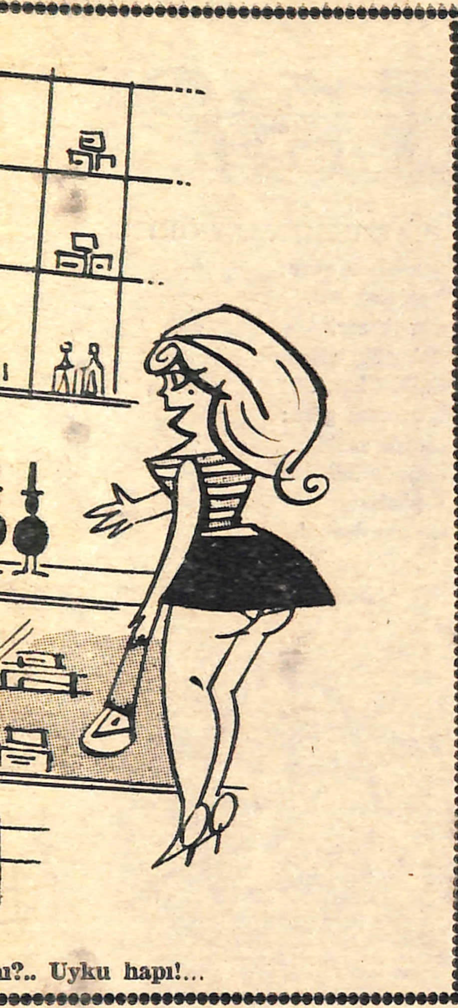
Haşhaş kaçakçısı!...

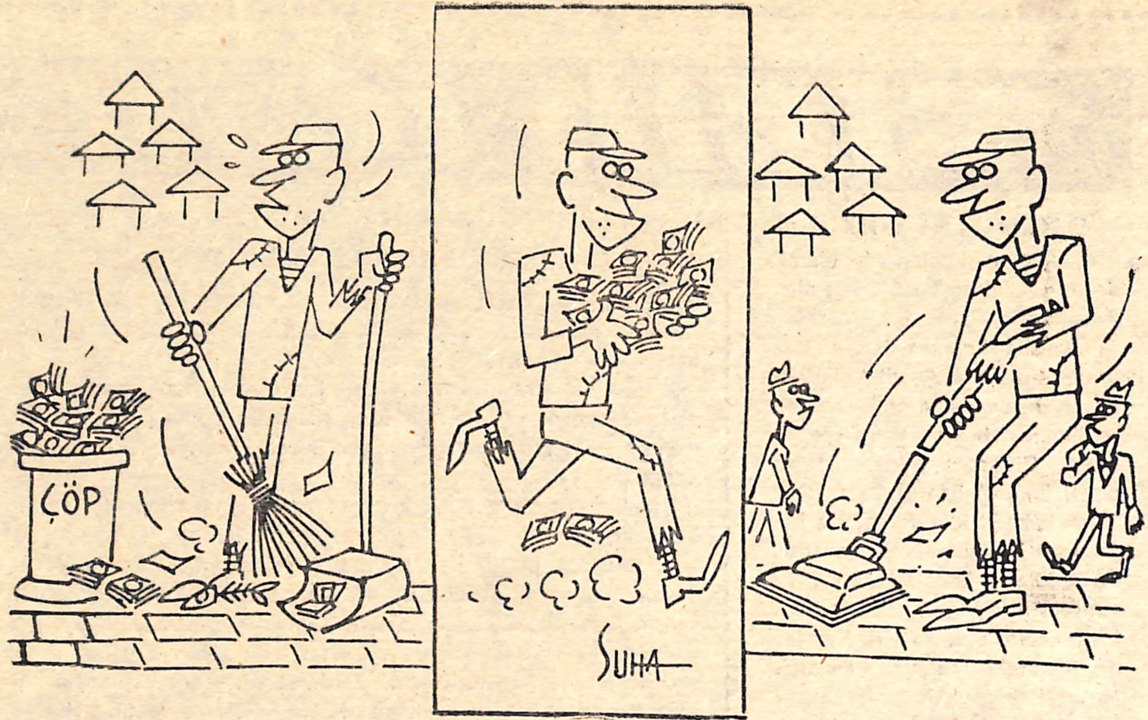
Bu

CAFER ZORLU

YAZ

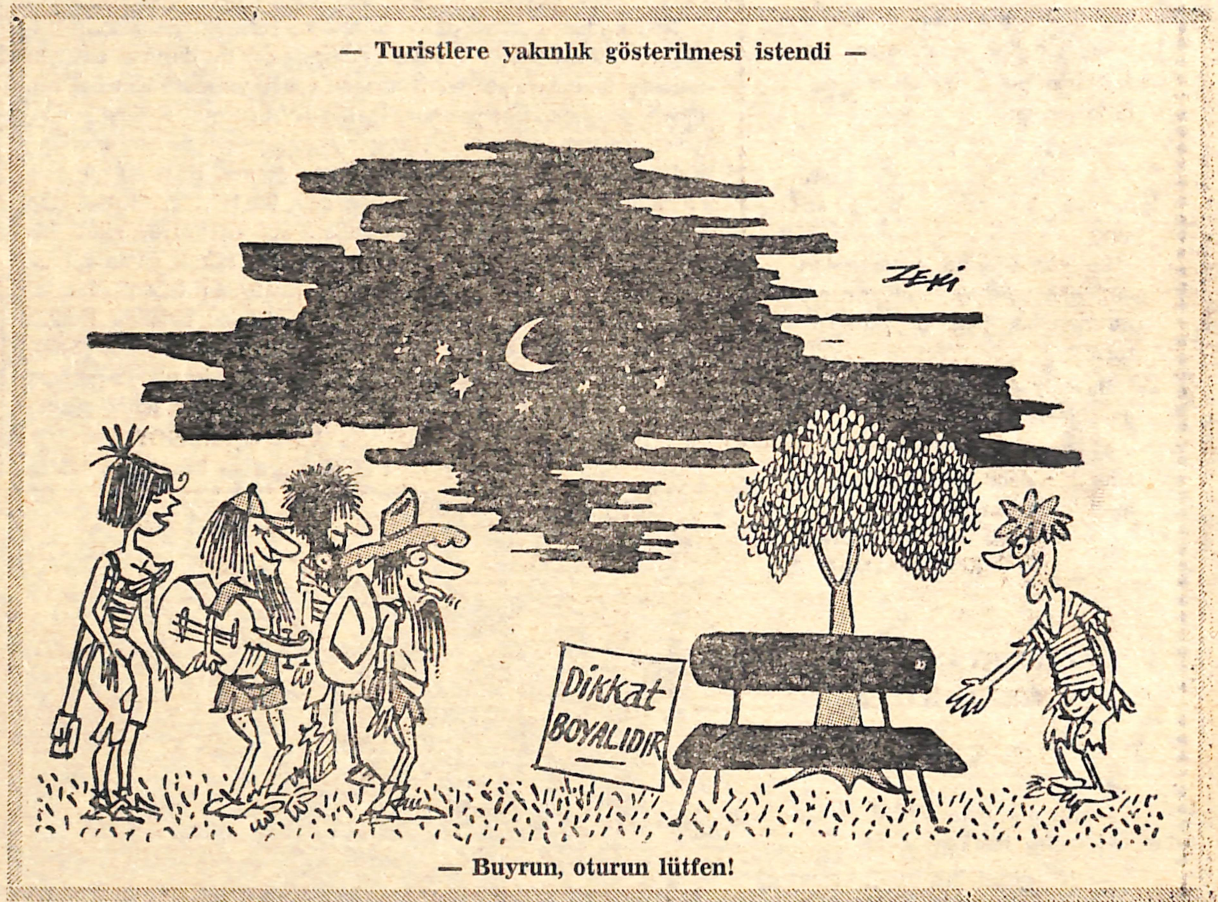

u?.. Uyku hapı!...

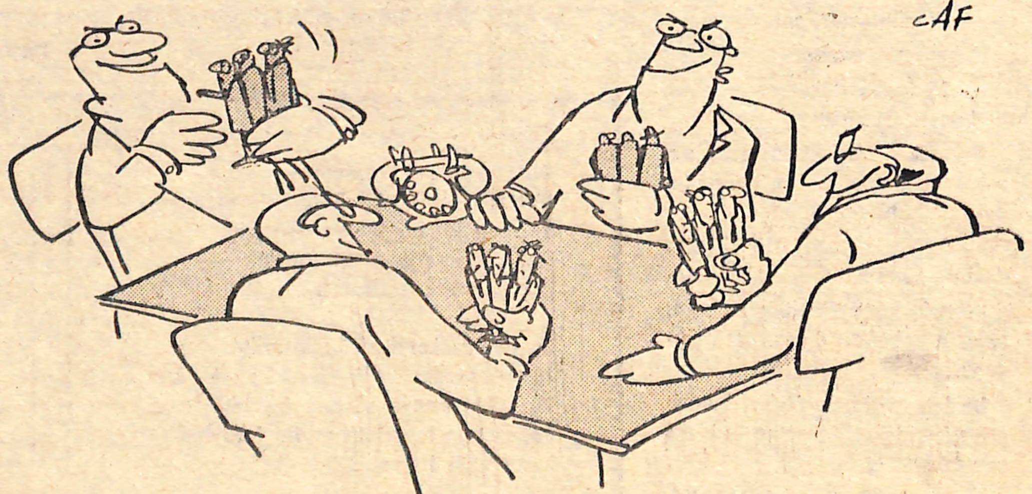
— Bir çöplükte 30 bin lira bulundu. —

— Turistlere yakınlık gösterilmesi istendi —

— Buyrun, oturun lütfen!

— Bazı dairelerde mesai saatlerinde iskambil oynanıyormuş —

Vatandaşla oyun oynayanlar!...

Sizin için...

BAGAJDAKİ YOLCU

Bilindiği gibi normal olarak her otomobil en fazla 5 kişi alır. Ama neyleyelimki bir tarihler Almanyada bulunan işçi vatandaşlarımızdan 8 Adedi Volkswagen'in kaplumbağa tipi arabasına binmeyi başarırlar ve işe giderler. Giderken yolda, Alman polisi kontrol için arabayı durdurur bakarki içeride şoförle beraber 7 kişi var. Polis şaşırır. Bu arada ön bagajın «küt» diye vurulduğu duyulur. Diğerleri ne kadar «dur vurma» dediyseler de içerideki işitmez, devamlı vurur. Kapağı kaldırırlar bakar? larki içinde biri daha var Bagajdan çıkan arkadaşlarına kızar.

— Yahu madem geldik neden kapağı açmıyorsunuz içeride boğuldum der. Arkadaşları.

Alman polisi bu olaya daha fazla şaşırır.

Onlara:

— Hele der, bir daha girin bakayım bu araba 8 kişiyi nasıl alır?

Bu söz üzerine, vatandaşlarımız yine yerli yerlerine girer otururlar, bagajdaki de yerine girer.

Bu olay Alman polisinin hoşuna gider. Şoföre:

— Bu sefer git seni affettim ama bir daha görürsem 300 mark ceza yazarım der.

Mehmet ÇAKMAK
Köln / ALMANYA

* * *

ÇİÇEKÇİNİN GENÇ KIZI

Aileleriyle aramızdan su sızmaz.

— Bir gün evlerindeydim; karşılıklı bira içerken:

— Ne güzel kız yahu, şunu bana versenize, diye takıldım.

Hop... Hop... dedi genç kız. Dikkatli ol nişanlım var!..

— Nişnlını atar, satarım kız.

Babası ve annesi:

— Kızımıza dokunma Şevki, dediler... Gülüştük.

Çarşıda karşılaştığımızda, güzelce selamlaştık. Kız çehresindeki samimi tebessümle:

— Biliyor musun? Dün benim doğum günümdü.

— Peki kız neden söylemedin, sana bir buket çiçek getirseydim?..

Birden ayıldım. Yahu bunlar ailecek çiçekçi, tereciye tere mi satacaksın?!..

A. KIRBAÇ — ALMANYA

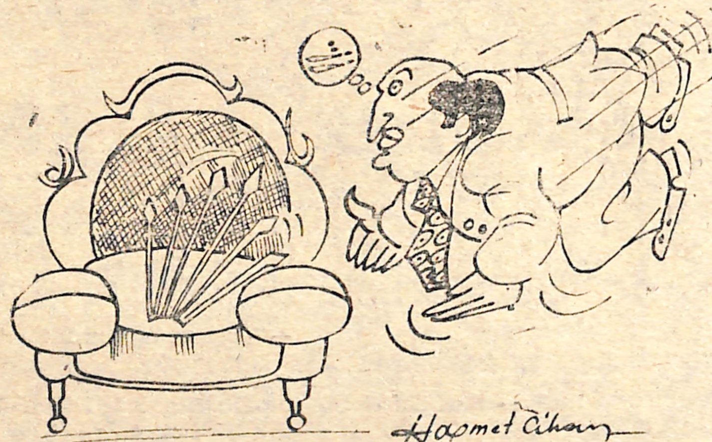
AŞKININ KARŞILIĞI

Salim dayı, hasat mevsimi olan yaz aylarını, köye iki kilometre kadar uzaklıktaki tarlasında bulunan mahsülleri, gece gündüz beklemekle geçirir.

Hüseyin, Salim dayının biricik kızı olan Huriye'ye delicesine âşıktır. Fakat Huriye'den bir türlü yüz bulamaz. Bu yüzden Salim dayının evde bulunmadığı bir yaz gecesi Huriye'yi kaçırmayı kafasına koyar...

Salim dayının evi tek katlıydı. Yaz aylarında evin içi serinlik olsun diye pencereleri açık bırakırlardı. Hüseyin kolaylıkla bu açık bırakılan pencerelerin birinden salona girdi. Sonra yatak odasının kapısını yavaşca açarak içeri süzüldü. Yavaş açmasına karşın kapı yine de gıcırdamıştı. Kapının gıcırdamasına uyanan Salim dayının karısı Hatice abla, feryatla: «Huriye uyan! Evde yabancı biri var!» dedi. diye haykırdı. Bunun üzerine Hüseyin hemen kapının arkasına saklandı.. Köyle elektrik yoktu. Huriye korkuyla gaz lambasını yakmak için harekete geçerken, Hatice abla da, el yordamıyla açık kapının arkasında ellerini dolaştırınca, elleri Hüseyin'in vücuduna dokundu. Hatice ablanın elleri, Hüseyin'in vücudunda biraz daha dolaşınca, Hüseyin gıdıklandı gülmeye başladı. Hüseyin gülüyor, gülüyordu... Bu duruma sevinen Hatice abla, Huriye'ye gaz lambasını çabuk yakması için bağırdı. Huriye gaz lambasını yakınca, içerdeki yabancının Hüseyin olduğunu gördüler. Hatice abla Hüseyin'i gıdıklamaya devam ederken, Huriye'de gidip öteki odadan bir urgan getirdi. Hüseyin gülmekten kıpırdıyamıyordu bile. Hatice abla ile Huriye, Hüseyin'in ellerini ayaklarını kolayca bağladılar. Sonra Huriye, eline bir oklava geçirdi. Hüseyin'in bağırmaması için ağzını çaputla tıkadılar. Ondan sonra Huriye, Oklavayı Hüseyinin tabanlarına tabanlarına, poposuna poposuna patlattı... Hatice abla ile Huriye gördüler ki, Hüseyin bayılmak üzere, ellerini ayaklarını çözüp, karga tulumba götürüp sokağa bıraktılar. Hüseyin oflaya puflaya kendi evlerine gidebildi. Bir daha da Huriye'nin adını ağzına

Veysel KARASOY
PTT Memuru — Bostanlı İZMİR

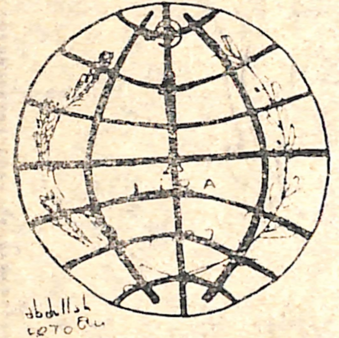
Demirel «Bir ok gibi fırlayıp koltuğa oturacağım» dedi.....

Haşmet CİHAN

BAZILARINA GÖRE

Bazılarına göre;
Yaşamak acı,
Ölmek zor,
Yalnızlık içlerinde
Külsüz kor...
Bazılarına göre;
Dünya sanki
Kendilerinin malı,
Başkaları
Onların hamalı.

Veysel KARASOY
PTT Memuru Bostanlı / İZMİR

Yazısız
Abdullah ERTOĞLU

ŞEHİR ÇOCUĞU

İki arkadaş konuşuyordu.

Birisi en sonunda dayanamadı ve:

— Ehhh beee! Senden de ne köy olur, ne kasaba!...

Diğeri:

— Tabii doğru söylüyorsun arkadaş.

Ben şehir çocuğuyum...

Yüksel ONUR
Hamidiye mah. No. 17
Beyşehir — KONYA

AŞK DENİLEN MARAZ

Ha, bir de aşk denilen
Bir maraz vardı değil mi?.
Ah gidi küçük yosma;
Beni o hastalığa,
Sen yakalattın:
İçime ılık ılık
Birşeyler akıttın.

Veysel KARASOY
PTT Memuru Bostanlı / İZMİR

KIRK YILLIK

Bizler kırk yıllık memurduk
Kimimiz emekli kimimiz halâ memur
Yıllardır biz bu totoyu oynardık
Her zaman dokuz tuttururduk
Hiç şaşmazdı mubarek

Bu oyunla kendimizi uyuturduk
Geçim derdinden kendimizi unuturduk
Bu yıl ki totoyu sürpriz oynadık
Bakasanıza maşallah on ikiyi boyladık
Nasıl oldu hayret

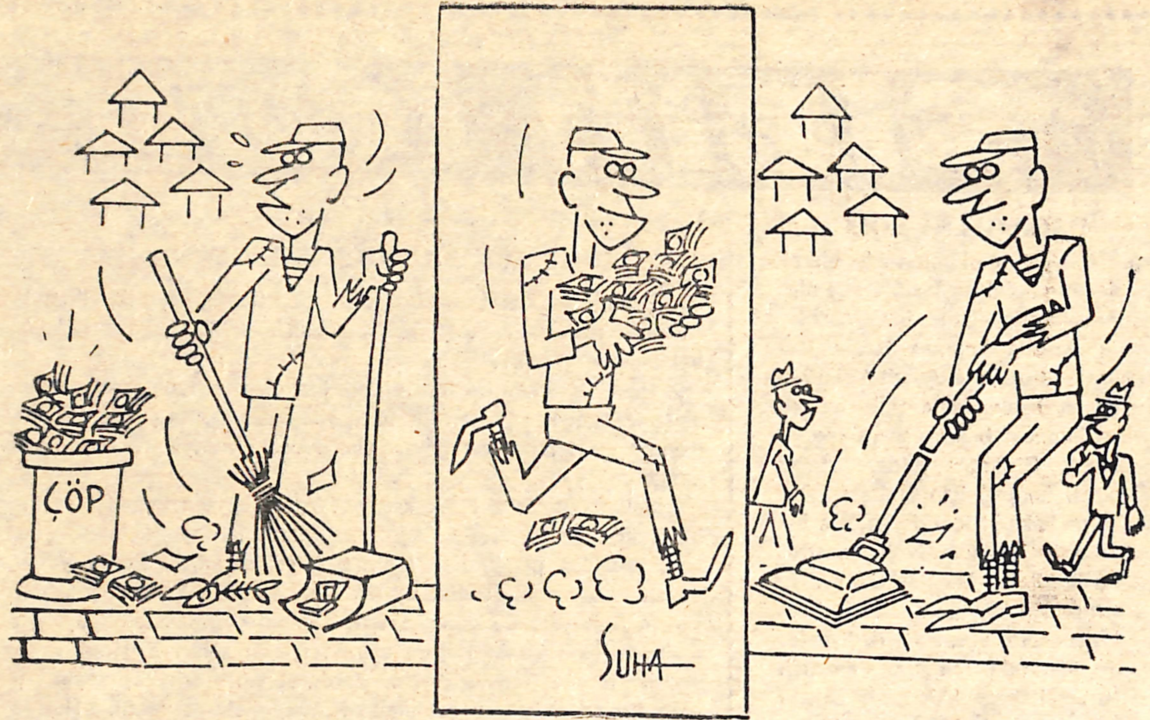
Bizde şans ne gezer
On ikide kaldı on üç tutmadı
Milli Piyangoyu da çok denedik
Bir amorti bile çıkmadı
Bereket şaban bereket.
Günlerim geçiyor hep kahvede
Şimdi ümütler geçim indiriminde
Ah o gençlik nerde, nerde
Hanım rahat vermiyor evde
Emekli memur Sayım Dokuzkat...

Kadir Esen — İskitler / ANKARA

— Bir çöplükte 30 bin lira bulundu. —

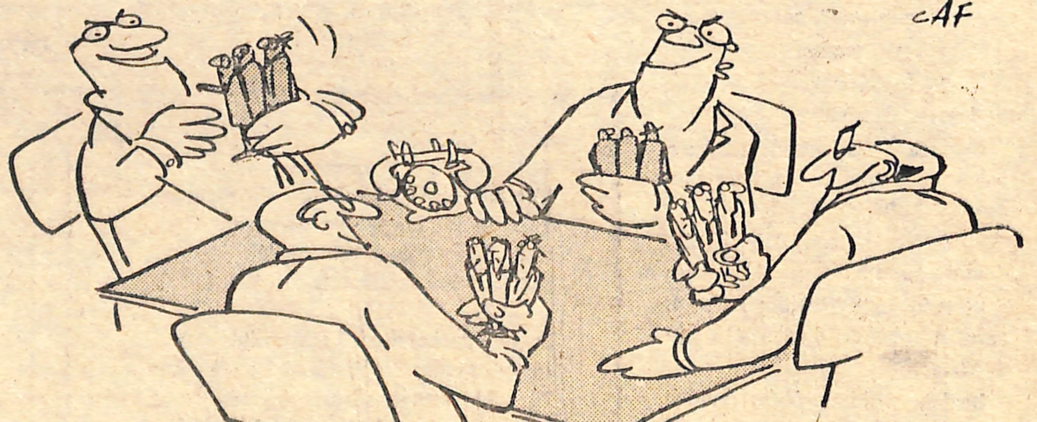

— Turistlere yakınlık gösterilmesi istendi —

— Buyrun, oturun lütfen!

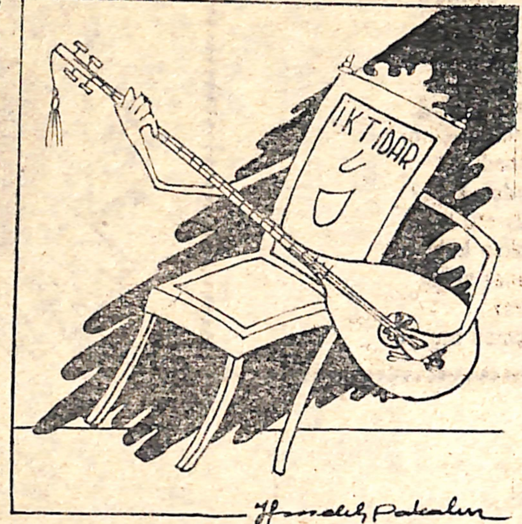
— Bazı dairelerde mesai saatlerinde iskambil oynanıyormuş —

ÖĞRETMEN VE ÖGRENCİ

Öğretmen, sabahleyin iklokulda derse başlamadan önce birşey söylemek isteyen varmı diye sordu: Arka sıralardan birisi parmak kaldırdı: Öğretmenim dün gece kedimiz yavruladı dedi. Öğretmen yüzünü buruşturup ne var bunda söylenecek diye çıkışacak oldu. Çocuk hemen ekledi öğretmenim kedin'in yavrularının hepsi, müthiş sağcı dedi. Ciddi olmasa bile bu espiri öğretmenin çok hoşuna gitmişti. Evlâdım dedi; bir kaç günsonra müfettiş gelecek bunu o zaman da söyle. Böylelikle müfettişi daha önceden tanıyan öğretmen ona yaranacaktı. Nihayet müfettiş geldi. Birşey söylemek isteyen olup olmadığını sorunca, çocuk hemen parmak kaldırdı. Fakat bu kez yavruların müthiş solcu olduklarını söylemişti çocuk. Öğretmenin yüzü kıpkırmızı oldu. Müfettiş çıkınca büyük bir hışımla çocuğun üzerine yürüdü ve niye öyle söylediğini sordu. Çocuk büyük bir rahatlıkla «ama öğretmenim dedi, yavruların gözleri açıldı artık!..

Cemil SOLAK — DENİZLİ

«Alacaksan al beni

Yollar çamur olmadan.»

Yazısız — Alp TARI

NEYMİŞ

Newyork'u gezen bir turist 102. kattan aşağı bakıp yanındaki rehbere:

— Caddenin ortasında tabla içinde limonlara bak, deyince rehber oraya bakar ve:

— Efendim o gördüğünüz şey tablo içinde limonlar değil Tır kamyonu içinde kavunlardır...

Yılmaz KOCABALI
Tariş İstanbul Şubesi Vefa — İSTANBUL

DÖKÜLEN SAKALLAR

Mustafa dayı çok «Sparsam»dır. Türkçesi, tutumlu demek. Mustafa dayının o kadar çok para biriktirme hevesi vardırki, aylık masrafı 200 marktan daha aşağı düşürmeye bakar. Ucuz alır, az, alır, az yer günden güne markcıklarına marklar ekler. Bunu birde 750 ile çarparsan az değil. Mustafa dayı her ay en az 6000 TL biriktiriyor.

Gün gelir, Mustafa dayının sakalları dökülmeye yüz tutar. Çenenin altından, yanaklardan derken tüm sakalları dökülmeye başlar. Mustafa dayı neredeyse köse olacak. Yanına bir tercüman alır Doktor'a gider. Doktor Mustafa dayı'yı iyice muayene eder fakat bir türlü teşhis koyamaz. Sonunda tercüman aracılığıyla Mustafa dayıya gıdasını yeterli alıp almadığını sorar. Mustafa dayı evet derse de.

Doktor - Ben der hayatımda böyle bir olaya hiç rastlamadım, bu olsa olsa gıdasızlıktan olur.

Mustafa dayı pabucun pahalıya geleceğini anlayınca normal gıdasını almaya başlar..

Mehmet ÇAKMAK
Köln — ALMANYA

HÜMANİST

Bilindiği üzere tüm partiler ülkenin her yerinde yoğun bir seçim propoğandasına giriştiler. Yine birgün CHP. milletvekili odayı kahvede halka hitaben konuşuyordu. Konuşmasının bir bölümünde şöyle dedi:

— Arkadaşlar, biz insanlar arasındaki kardeşliğe büyük önem veririz ve aralarındaki sorunları güzellikle çözümlemelerine taraftarız. Toplumumuzdaki hak ve eşitsizlikleri zorbaca değil güzellikle halledeceğiz. Konuşmasının son bölümlerine doğru da biz hümanistiz deyince yanımda oturan çok yaşamış fakat güngörmemiş sarı çizmeli Mehmetağamız yanındakine biraz yüksekce sesle şöyle fısıldadı:

— Lan Amat, ben saa sizing partingiz gomonist deyodumda inanmayodunguz Lan. Bak adamığız gendi ağzıynan açık, açık biz gomonistiz deyo Lan. Bu damı yalan!..

Cemil SOLAK — DENİZLİ

Modanın doğuşu!...

Haşmet CİHAN

NE YETİŞİRMİŞ?

Emekliliğimin yaklaşması nedeniyle Haramidere'de arazi alıp şehrin gürültü ve kalabalığından kurtulmayı düşünüyordum. Nevarki ne yetiştireceğime bir türlü karar veremiyordum.

Ziraatçı bir dostuma danıştım.

— Haramidere'de en iyi ne yetişir?.

— Haramidere'de en iyi harami yetişir!...

Yılmaz KOCABALI
Tariş İstanbul Şubesi Vefa — İSTANBUL

UÇMUŞ MU?

Kolu kanadı
Kırıkmış..
Haydi kolu
Kırık diyelim..
Kanadı
Neden kırık?
Kuş mu bu?..
Yoksa kolunu
Kanat sanıp
Biraz
Uçmuş mu bu?

İNSANLAR DÖNMÜYOR MU?

«Dünya dönüyor» dediği için Galile'nin başına gelenleri bilmeyen var mıdır?

Bu gün biri çıkıp da «dünya dönüyor» dese «elbette dönüyor» deriz. Bu kanıtlanmış gerçeğin aksini kim söyleyebilir?

Çağımız da hiç kimse çıkıp da «dünya dönüyor!» demez. Buna gerek görmez. Bilim bunu onaylamış.. Dünya dönüyor!..

Dünyanın dönmesi doğal.. Peki ya insanlar.. Onlar niçin dönüyorlar?.. Dönmeleri gerek. Haydi (dönüyorlar) diyelim.. Her gidişin, bir dönüşü vardır... Dünyanın dönüşü normal, dengeli.. İnsanların öyle mi ya?..

İnsanların dönmelerinden normal şeyler çıkmıyor. Örneğin, Dargelirlinin çarşıdan filesi boş dönmesinden geçimsizlikler meydana geliyor. Erkeğin, kadının çevresinde dönmesinden çocuklar meydana geliyor.. Yalın ayak, başıkabak bir sürü çocuk.

Politikacıların, seçmen vatandaşın çevresinde dönmesinden gecekondular meydana geliyor. Bir sürü sefalet yuvası.

Kadının, kuyumcunun, kürkçünün çevresinde dönmesinden iflâslar meydana geliyor. Bir sürü kapanan iş kapısı..

Evli insanın, eve geç dönmesinden, oklavalar ortaya çıkıyor.. Başlarda şişler meydana geliyor. Bir sürü oklavazede...

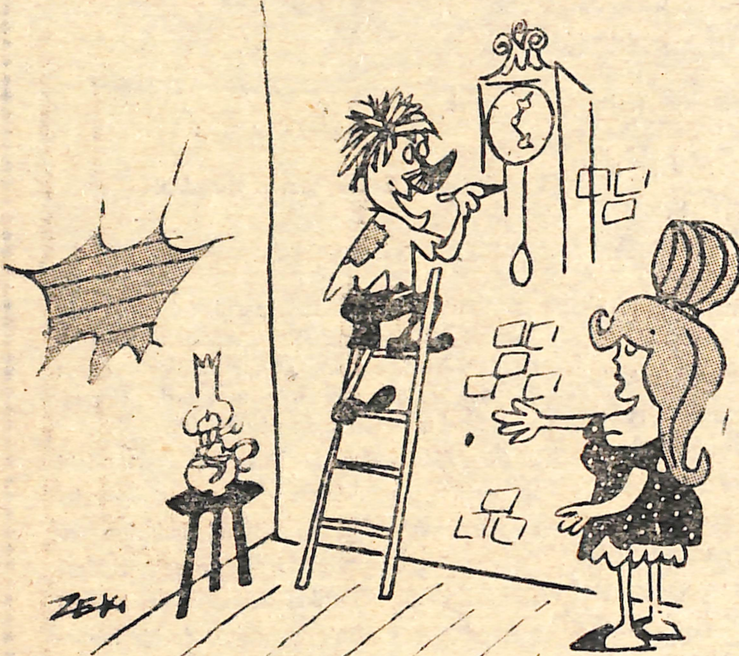
Evli adamın, eve erken dönmesinden, uygunsuz vaziyetler meydana geliyor.

Bir sürü boynuz...

Dalkavukların, bir o parti, bir bu parti liderinin çevresinde dönmesinden. İş'ten başka her şey çıkıyor.. Sorunlar duruyor. Bir sürü sorun...

Bunları burada yazıp, yazıyı uzatmak istemiyorum.

Diyeceğim şu ki: İnsanlar da dönsün.. Dönsün ama, kimi boş, kimi dolu dönmesin. İktidar hırsı ile gözü, açlıktan başı dönmesin diyorum. Bir denge kurulsun, bir denge olsun insanların dönmelerinde!... Ama olmuyor işte.. İnsanlar dönüyor... Bazıları muma, bazıları fil'e... Ey insanoğlu! yazdıklarım yalan mı? Gerçek bu, bana darılma!...

— Şu duvara da bir takvim çiz bari!...

HAYRET Kİ, HAYRETİME HAYRET EDECEK YOK

Tuhaf şey! İnsanlar nedense normal şeyleri yadırgar olmuşlar.

Bir arkadaş «Zeki» dedi «saçına ak düşmüş..»

«Ya ne düşecekti arkadaş» dedim «kara düşecek değildi ya!» Adam içiyor ve doğal olarak da sarhoş oluyor. Hemen biri çıkıp «sen sarhoş olmuşsun» deyiveriyor.. Yani, adam içmeden sarhoş olacak, içince de ayılacak..

Kadın sizi, peşinden koşturur koşturur sonra da hayretler içinde kalır.

«Aaa.. Sen terlemişsin ayol!»

Ya ne olacaktı?.

Koşan adam buz tutup donacak mıydı?

Biz, otuzunu çoktaan geçmiş bir insanın saçına ak düşmesini, içen insanın sarhoş olmasını, koşan adamın terlemesini yadırgar olmuşuz..

Bu gidişle.. Kurşunlanan gençler, trafik kazalarında, kan davaları ve cinayetler dışında eceliyle ölen bir kimseyi yadırgıyacağız. «Olmaz ki.. Eceliyle de ölünmez ki!..» diyeceğiz.

«Aaa.. Bu kasap koyun eti satıyor.. deli mi, ne?»

«Bu ne biçim şoför?.. Cadde ortasında durup yolcu almadı..» diyeceğiz!...

«Aaa.. Kıyamet alameti bu.. Yarım kilo elma aldım, bir tek çürük çıkmadı ayol!.. Götürüp geri vereceğim.. Namussuz herif! İnsan bunun içine bir iki tane de çürük koyar ayol! Böyle esnaflık olmaz, ayıp ayıp!» diyeceğiz.. Bekleyiniz.. Pek yakında sinemamızda!...

VARDI...

Elma gibi
Yanakları..
Kiraz gibi
Dudakları
Vardı..
Nar gibi teni,
Olgun bir
Şeftalisi vardı...
Karpuzları güzel,
(Al benisi) vardı...
Bir sürü talibi
Delisi, divanesi
Vardı..
Gitti bir manava
Vardı!...

∴

DAVA BİTTİ!

Çok güzeldi ama,
Çok pis kadındı.
Bir gün,
Şeytana uydu
Kocasını temizledi.
Mahkemede:
Avukatı,
«Müvekkilim
Suçsuz» dedi.
«Temizliği sevmez»
Dedi.
«Böyle, pis bir kadın,
Kocasını
Temiz!
Pisliğini kadının
Dillere destan etti..
Lâkin kadını,
Temize çıkaramadı
Gitti...
Dava bitti!..

KİMSESİZ ÇOCUK!

Sen sokak çocuğu..
Kimsesiz çocuk!
Gecenin karanlığında
Loşunda..
Satılırsın on paraya.
Sümüğünle
Yalınayak, başı kabak
O kirli etinle..
Yerler seni doyasıya.
Sen, sabuna suya
Hasret!...
Bir sıcak çorbaya
Bir temiz urbaya
Hasret!..
Anan ölmüş
Baban belli değil..
Bir babaya
Hasret...
Ölüp gideceksin
Devlet Baba'ya
Hasret!..

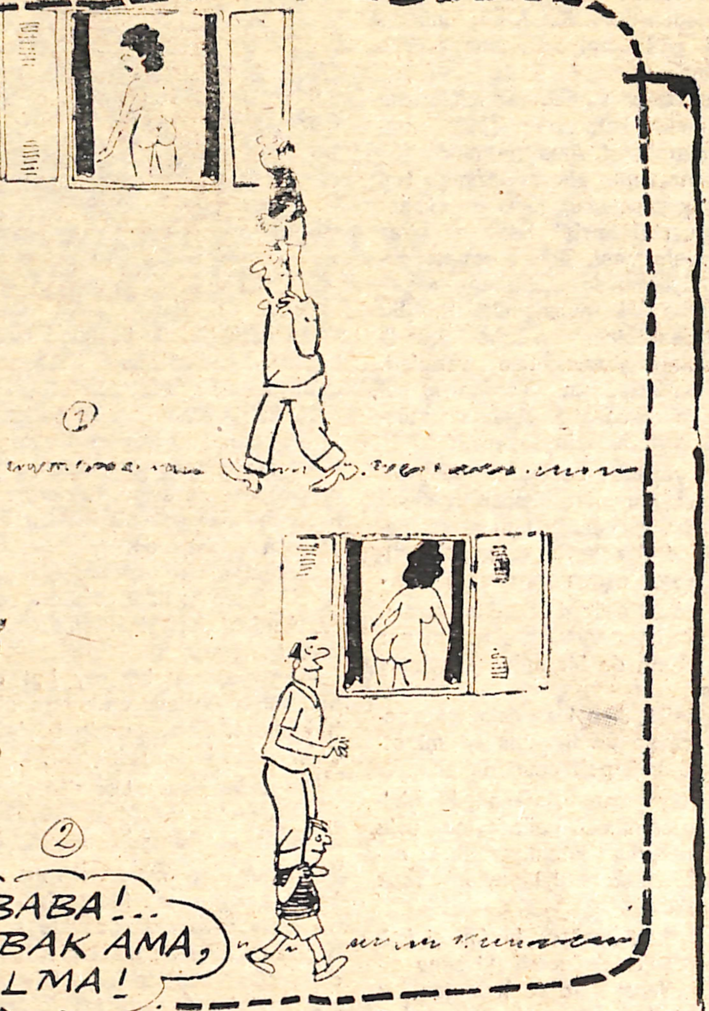
∴

Sen sokak çocuğu
Kimsesiz çocuk!
İçim acı dolu
Derdim bana dert!
Bir düzen ki..
Çıkmasın
Etine
Hasret!
Ben, O düzene
Hasret!

BABASININ OĞLU!

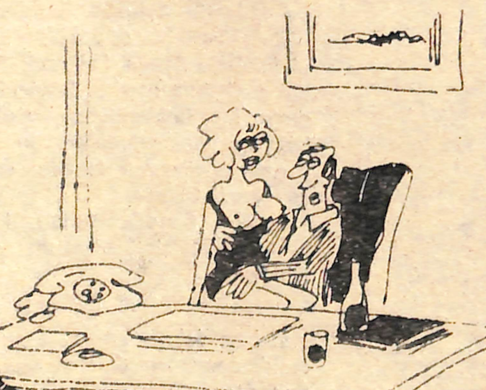

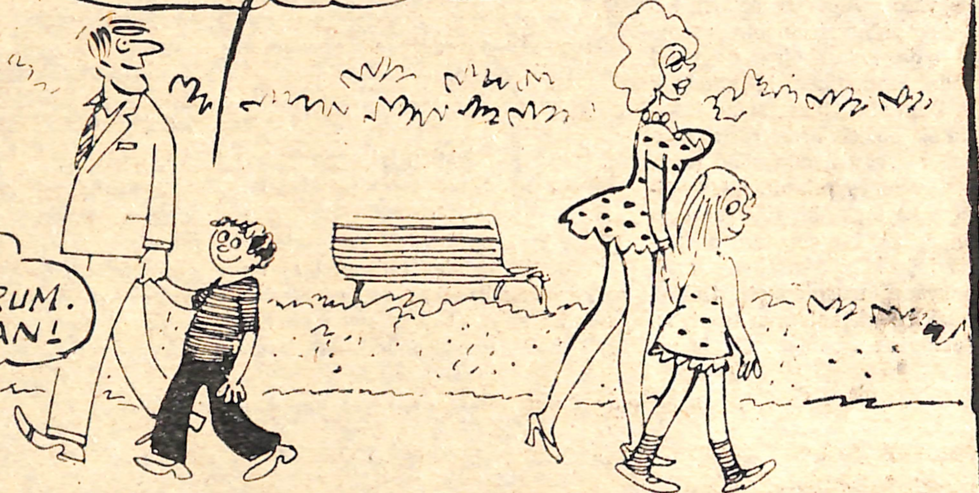

YAZISIZ

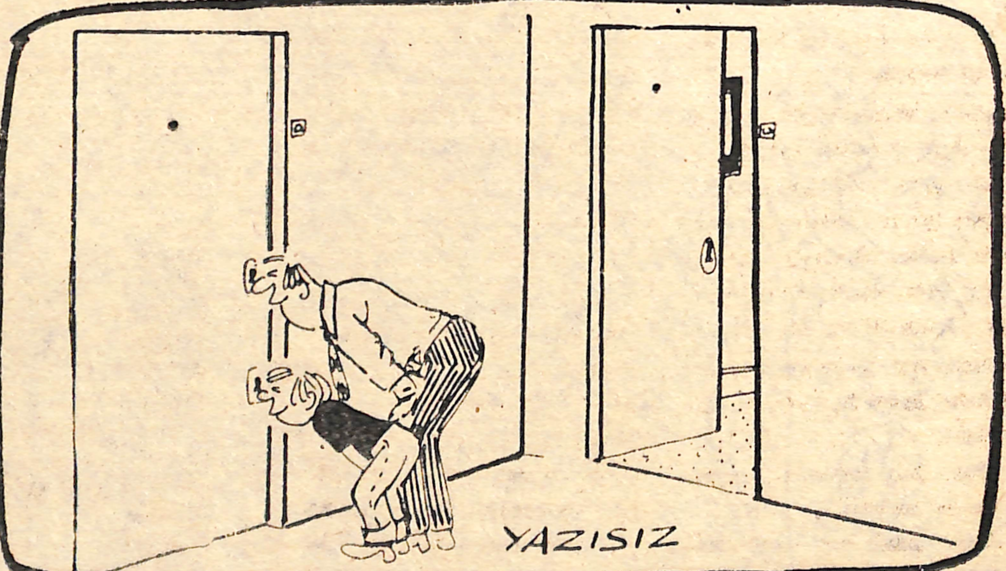

YAZISIZ

— Oy'unu kime verdin?.
— Kazanana!...

gelen odaya doğru ilerledi. Üçüncü adımda, nefesi kesilecek gibi, durdu. Birbirine sarılmış iki cesetle karşı karşıyaydı!..

Ne işi vardı burada?

Hiç tanımadığı, birbirine sarılmış iki cesedin bulunduğu bu apartman dairesinde ne işi vardı?

Son derece saf, hatta budala bir kızdan başka bir şey olmadığını ilk kez o an anladı. Bağırdığının, kapıcı ve komşuları başına topladığının farkında değildi. Gerisini, kendisine ayıldığında genç polis memuru anlattı.

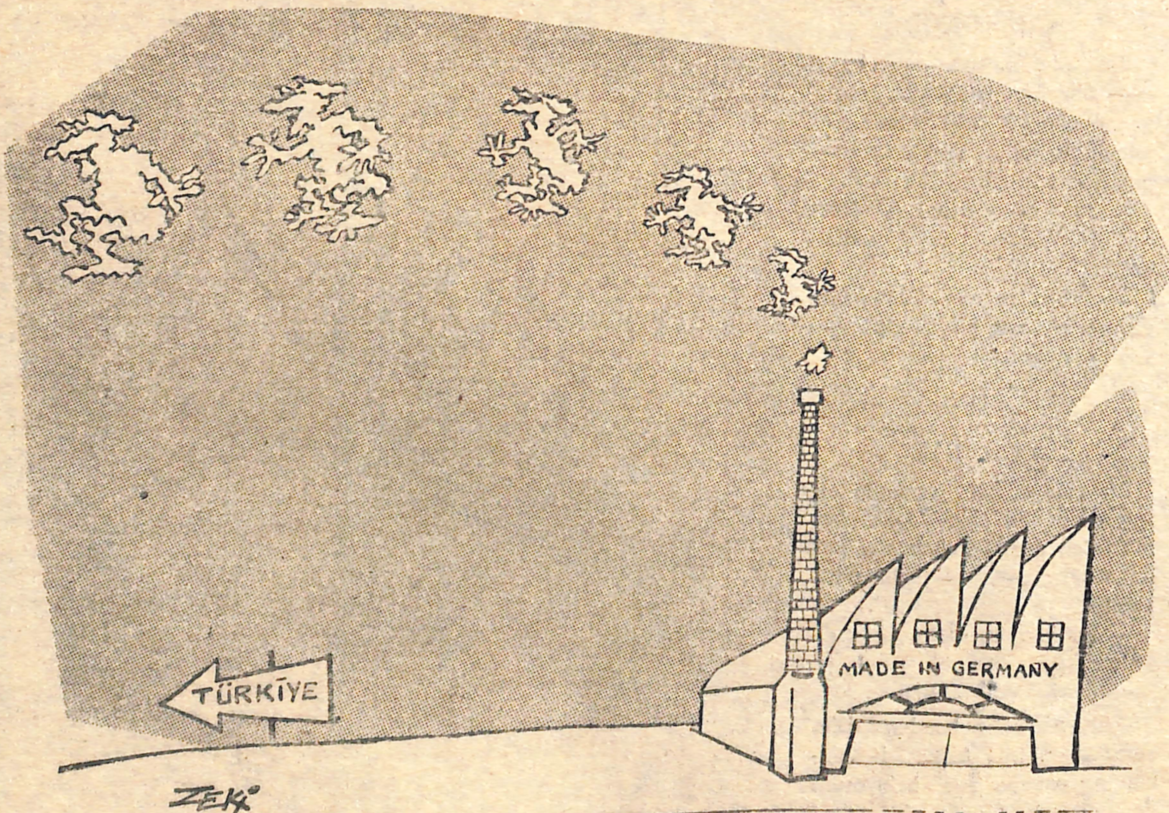
Polisler, gazeteciler, fotoğrafçılar hatta televizyon ekipleri bile oraya dolmuştu. Zavallı Lisa soru yağmuru altındaydı. Suçlu olmadığı, haddinden fazla saf olduğu çabuk anlaşıldı.

— Şansınız varmış, bu işten alnınızın akıyla sıyrılldınız, dedi genç polis.

Dürüst bir gençti polis. Lisa'nın ürkek bakışlarından hoşlanmıştı. Lisa da ondan... İkisi de bekârdı... Bir yerde çay içmeği teklif etti delikanlı... Kız kabul etti. Sonunda, Lisa'nın evlenme ilânı işe yaramıştı bir yerde.

Çeviren: Süheyla AYKUT

— Almanya'daki kaçak Türk işçileri iade ediliyor —

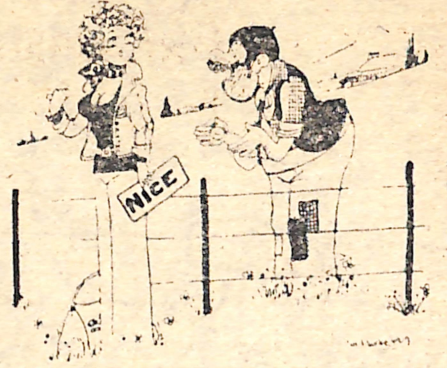
— Duman oldu, halimiz yaman oldu!...

Akbaba
Haftalık Siyasî Mizah Mecmuası
SAHİBİ :
Ergin Ortaç
Yazı işlerini fiilen idare eden :
Ergin Ortaç
Dizildiği ve basıldığı yer :
Akbaba Matbaası
İDARE YERİ :
Divanyolu Klodfarer Caddesi
No: 8 - 10, Daire: 3. İstanbul
Telefon : 22 18 11
İLÂN FİYATI : Kapak içi santimi 60 lira, iç sayfalar 65 lira.
Fiyatı : 250 kuruş,
ABONE FİYATLARI : Yurt içi yıllığı 125.— TL. Altı aylığı 62.50 TL. Yurt dışı yıllığı 250.— TL. Altı aylığı 125.— TL.
Dağıtım :
Hürriyet Gazete Dağıtımı A.Ş.

Yazısız

— Tamam, güzelim.. Hemen traş olup giyinir ve atlı arabamı alır gelirim!...

ALIK

Madam hizmetçisine:

— Marie, kırmızı balıklara taze su verdin mi? diye sordu.

— Lüzum görmedim madam, diye kız cevap verdi. Daha geçen hafta koyduğum suyu bitirmemişler.

HAPISHANEDE

İki mahkûm, hücrelerinde ka? rar gününü bekliyorlardı.

— Ben idam edilmek istemem dedi biri.

— Korkuyor musun idamdan? diye sordu diğeri.

— Hayır korkmuyorum. Ama sabah erken kaldırılmaktan nefret ederim!...

TELEFON

Aile salonda oturuyordu. Telefon çaldı. Genç kız koştu açtı. Bir süre konuştuktan sonra:

— Tabii kabul ediyorum, dedi. Sevgilim, öyle mutluyumki!

Telefonu kapattıktan sonra, ailesine:

— Şimdi bir evlenme teklifi aldım ve kabul ettim, dedi.

Annesi, delikanlının kim olduğunu sorunca:

— Ah, ne aksilik, diye mırlıdandı. Kim olduğunu sormağa unuttum!

BELEŞÇİ

Bir tiyatro direktörü, o gün gelen seyircilere broşürler dağıtmıştı. Broşürde şunlar vardı:

(Tiyatroya hangi nedenle geldiniz: Oyunun methini işiterek mi? Gazetelerdeki yazılardan ötürü mü? Afişlerdeki resimler mi ilginizi çekti? Vesaire...)

Kapıdan çıkarken bırakılan broşürlerden birinde şu cevap vardı: (Bedava bir bilet bulabildiğimden dolayı.)

KÖŞEDEKİ BOKSÖR

Ringte dövüşe hazır durumdaydılar. Maçın başlamasından bir saniye önce boksörün kulağına eğilen menajer, karşı köşedeki boksörü göstererek:

— Sana söylemek istemezdim ama, dedi, üç gün önce karını adamın kolunda gördüm

— Hadi güle güle... Bugün izinlisin!...

TANIMIŞ!

Marsel akşam eve dönünce, hizmetçisine:

— Sevgilim biraz ilerde seni bekliyor, dedi.

Hizmetçi şaşırmıştı.

— Sevgilim mi? Fakat bu bekliyen adamın benim sevgilim olduğunu nereden anladınız? Onu tanıyor musunuz yoksa?

Marsel gülümsedi:

— Hayır, hiç tanımıyorum, dedi. Sadec boynunda olan kendi kravatımı tanıyorum da!

ÇOK GEÇ!

Bir kadın, arkadaşına:

— Biliyormusun, dedi, kocam geçen gün bir dağ yolunda yüz kilometre hızla araba kullanmış...

— Ama çılgınlık bu! Ölebileceğini söylemedin mi kendisine?

— Tabii, her gün hastahaneye onu ziyarete gittiğimde aynı şeyi söylüyorum!

———o———

BEKLE

Mösyö ile madam bir gece kulübünden çıkmışlardı. İkisi de içkiliydiler. Kocasının sallanarak arabaya doğru gittiğini gören kadın, onun araba kullanacak durumda olmadığını anlıyarak:

— Seninle bu arabaya binmektense, burada kalmayı tercih ederim, dedi.

— Oldu, diye kocası peltek bir dille cevap verdi. Ben biniyorum, sen burada kal. Yarım saat sonra gelir seni alırım.

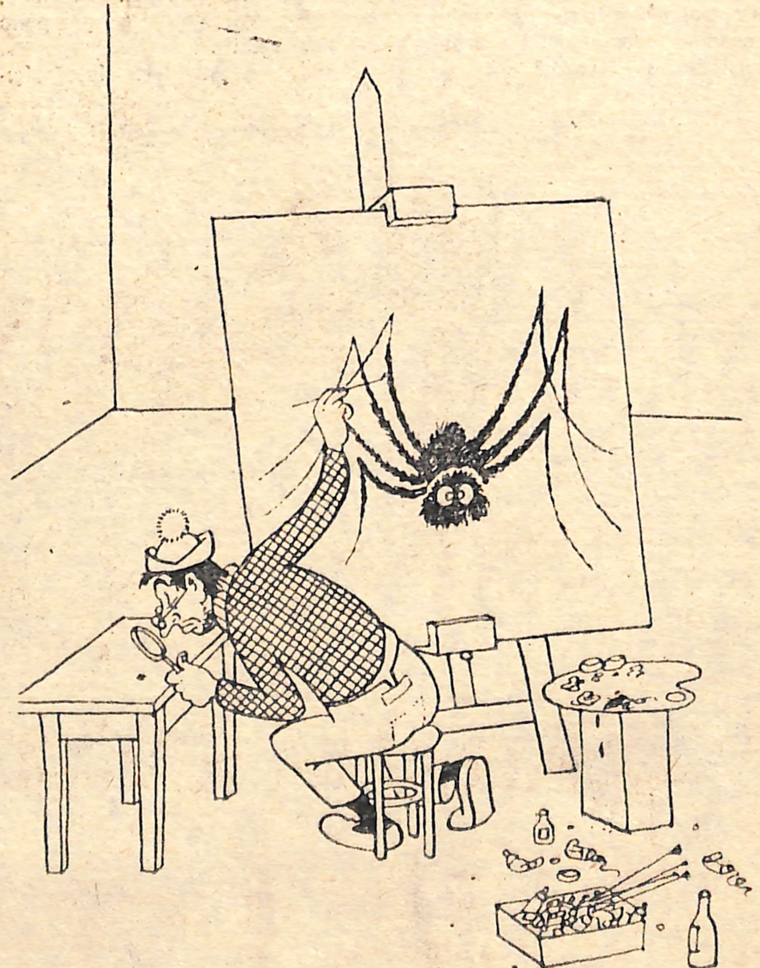
PORTRE

Bir mösyö, bir ressamın atelyesine karısının tamamlanmış olan portresini almağa gelmişti. Portreye hayranlıkla bakarak:

— Bu karımın resmi mi? diye sordu.

— Evet, dedi ressam.

— Hayret, siz benden daha şanslısınız. Ben kendi hesabıma, on senedir ona bakıyorum da, sizin gördüğünüz gibi güzel göremiyorum:

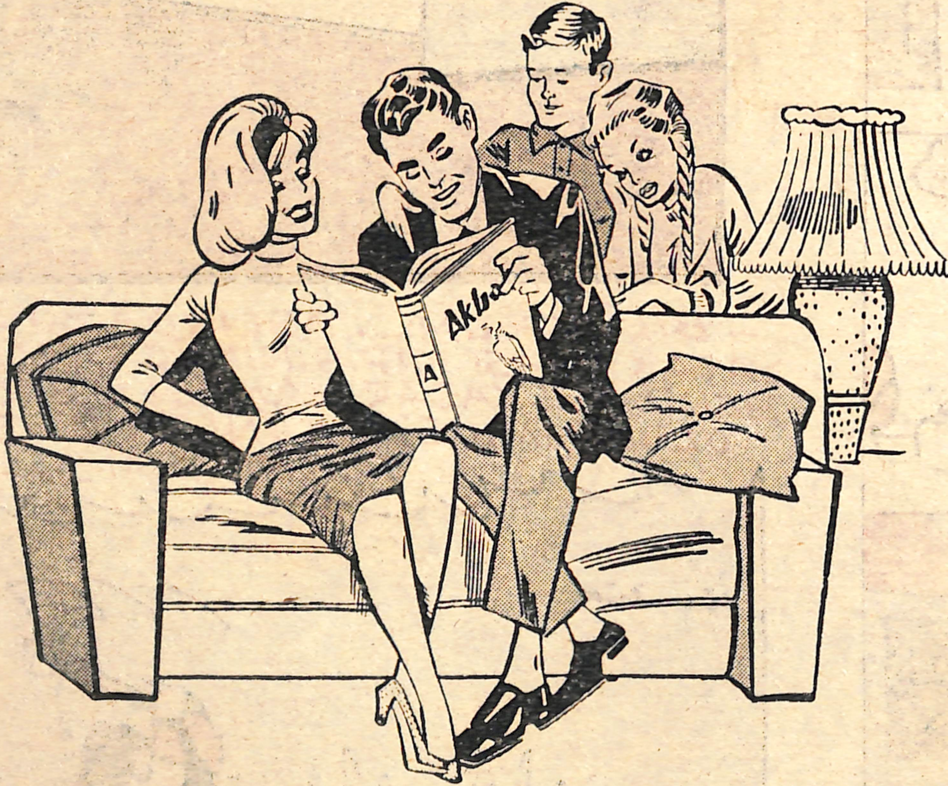
Yazısız

TÜRK BASININDA

55

YILI AŞAN
ILK VE TEK
MİZAH DERGİSİ

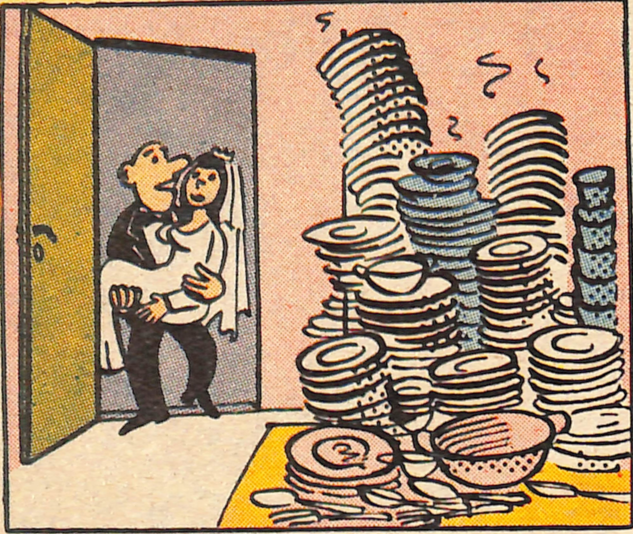
Akbaba

AKBABA EVİNİZİN NEŞESİDİR

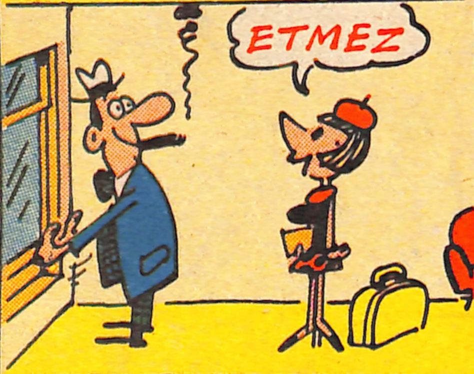
Ak — 165

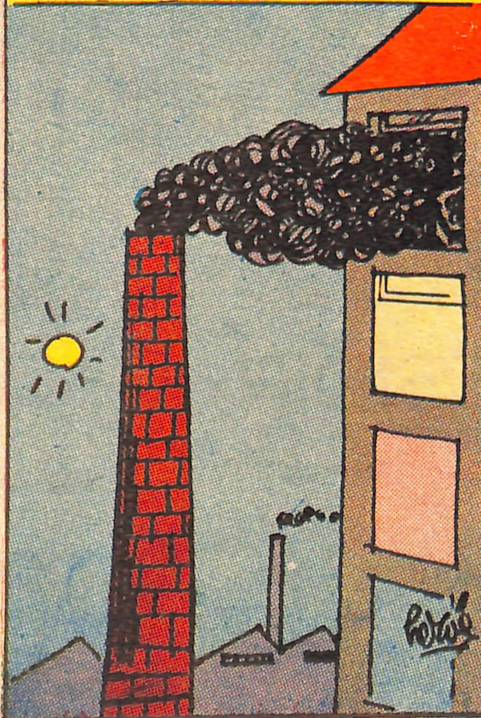
Akbaba

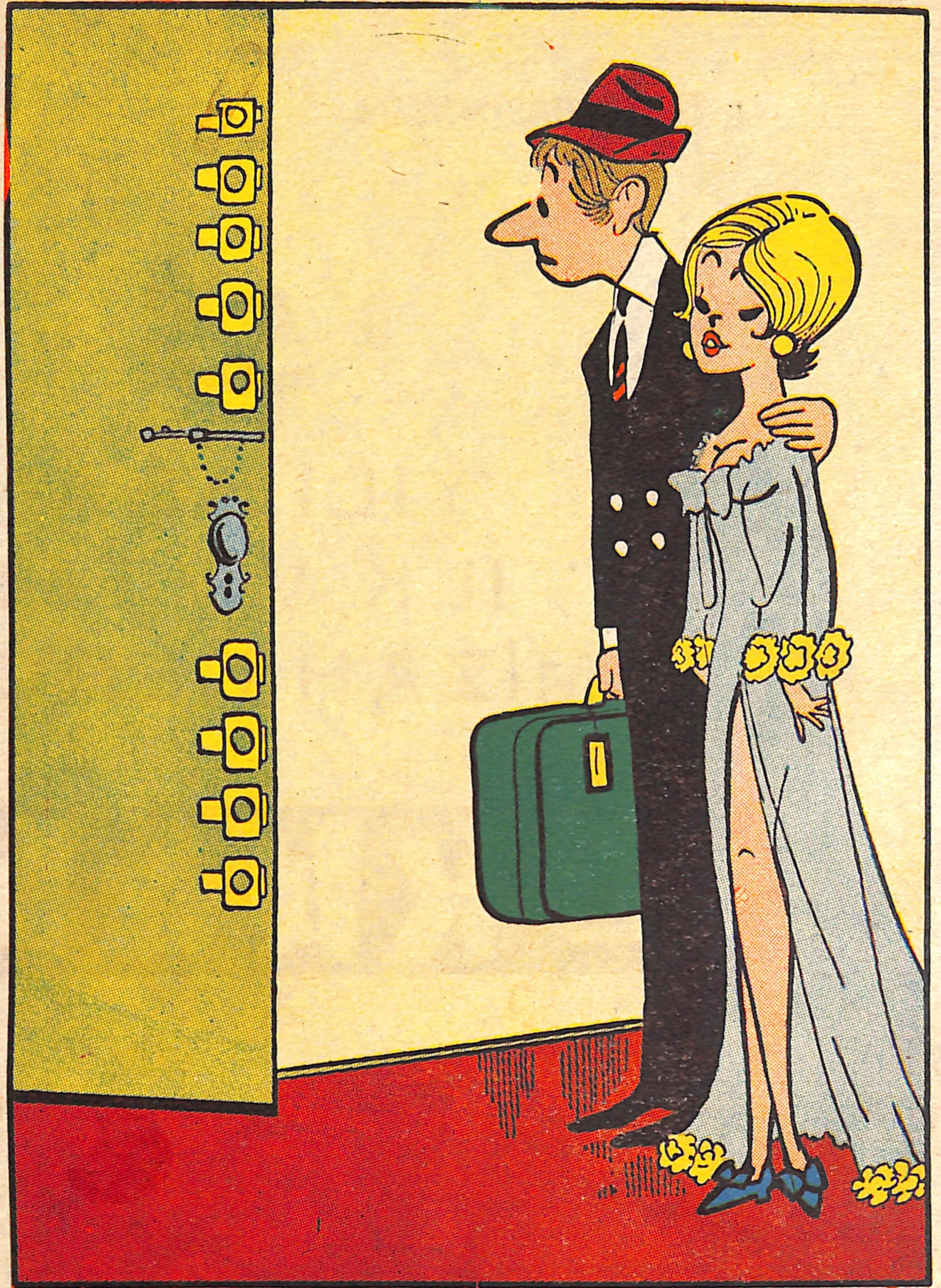

– İŞTE BURASIDA MUTFAK!

– BİLİYORUM... ASLINDA BU SURGÜLER YATAK ODASI KAPISININ İÇ TARAFINA TAKILIR. BENİM NE KADAR NAMUSLU BİR KADIN OLDUĞUMU GÖRSÜNLER DİYE BÖYLE TAKTIRDIM!..

YAZISIZ